

ÉLETTÜNK

LII. évf. 1. szám

Az európai magyar katolikusok lapja

2020. január

ISTEN SZAVA VASÁRNAPJA

Tavaly szeptember 30-án, a bibliafordító Szent Jeromos egyházatya emléknapján tették közzé a Vatikánban Ferenc pápa *Aperuit illis, magyarul Megnyitotta nekik* kezdetű *Motu Proprio*-ját, amely megalapítja Isten Szava vasárnapját és azt az egyházi évközi időszak harmadik vasárnapjára teszi. A Vatikáni Rádió tájékoztatása szerint a dokumentum annak a jubileumnak a kezdetén látott napvilágot, amely Szent Jeromos (347–420) halálának 1600. évfordulójára emlékezik. A Bibliát latinra fordító egyházatya úgy tartotta: „*Aki nem ismeri a Szentírást, nem ismeri Krisztust!*”

P. Vértessaljai László SJ összefoglalója ismerteti: Ferenc pápa apostoli levele válasz sok-sok hívő kérésére, akik azt óhajtották, hogy az egyház ünnepelje meg Isten Szava vasárnapját. A levél idézi az emmausz-járás jól ismert történetének egyik jézusi szavát (Lk 24,45): „*Ekkor megnyitotta értelmüket, hogy megértsék az Írásokat.*” A pápa apostoli levelében a II. Vatikáni Zsinatra utal, amely nagy lökést adott a Szentírás újrafelfedezésének a *Dei Verbum* konstitúcióval, valamint XVI. Benedek pápa 2008-as püspöki szinódusával, amely „*Isten Szavát értelmezte az Egyház életében és küldetésében.*” Az ebből született *Verbum Domini* apostoli nélkülözhetetlen tanítás a közösségek számára, mert elmélyíti Isten Szavának átalakító erejét, és főként a liturgikus cselekményben mutatkozik meg annak valóban szentségi jellege”.

Az új ünnep elhelyezése a liturgikus év során szándékosan került az évközi időszak kezdetére, amely így január második felében az ökumenikus imahéthez kapcsolódik, amikor el lehet mélyíteni a kapcsolatokat a Biblián keresztül a zsidó hívekkel és együtt lehet imádkozni a keresztények egységéért a többi keresztény felekezet tagjaival. Ferenc pápa levele arra buzdít, hogy ezt a vasárnapot ünnepnapként éljük meg, a liturgiában a Biblia trónusra helyezésével, amely nyilvánvalóvá teszi, hogy Isten Igéjének normatív, meghatározó értéke van a közösség számára. A püspökök ezen a vasárnapon avathatják a lektorokat, akik a lektorátus missziójával Isten Szava meghirdetésének fontosságát hangsúlyozzák.

A Szentírás nem lehet kevesek öröksége, még kevésbé pár privilegizált személyi könyvtáráé. Némelykor bizonyos tendenciák monopolizálni próbálják a szent szöveget, fenntartva azt bizonyos köröknek vagy kiválasztott csoportoknak. De ez nem lehet így! – szögezi le Ferenc pápa, hiszen a Biblia az Úr népének a könyve, amely annak meghallgatásában a szórványból a megosztás révén az egység felé halad. Isten Szava egyesíti a hívőket és egy, egyetlen néppé teszi őket.

Ferenc pápa kitért ebben az apostoli levélben is a homíliára való előkészület fontosságára. A pásztorok nagy felelőssége, hogy mindenkivel megértessék a Szentírást, egyszerű nyelvezettel, amely alkalmas a meghallgatásra. Nem szabad improvizálni, rögtönözni a szent szövegek magyarázatánál. Ne legyen terjenegs a prédikáció és ne használjon idegen

**Olvassuk a Szentírást!
Hallgassuk az Örömhírt!**

GÁRDONYI GÉZA:

Írás a Bibliába

– Az Újszövetség Könyve elé –

*Ez a könyv a könyvek könyve,
Szegény ember drágagyöngye.
Égi harmat lankadtaknak,
Világosság földi vaknak.
Bölcsességnek arany útja:
Boldog, aki rátalál!
Szomjas lelkek forrás-kútja,
Hol pohárral Krisztus áll.*

*Ez a könyv az örök törvény,
Királyon láncc, rabon napfény,
Tévelygőnek hívó harang,
Roskadónak testvéri hang.
Elhagyottnak galambbűgés,
Viharvertnek ereszet,
Haldoklónak angyalság:
„Ne félj: fogd a kezemet.”*

*Gyermeknek is: „Mily szép rege”,
Bölcsnek: „Rejtelmek tengere!”
Fal, – s túl rajta élő hangok,
Köd, s benn zengő hárfák, lantok.
Templomok közt legszebb templom:
Csak megnyitom s benn vagyok.
Ablakán a Paradicsom
Rózsáira láthatok.*

*Minden fakul, minden romlik,
Márványvár is összeomlik.
Bíborleplek ronggyá málnak,
Dicsőségek füstbe szállnak.
Csak ez a könyv nem tér porba,
Míntha volna élő lelke!...
Ez a könyv a Mózes bokra:
Isten szíve dobog benne.*

szempontokat. Az elmélkedés és az imádság a szent szövegek felett képessé tesz arra, hogy a szív szólaljon meg úgy, hogy megérintse a hívek szívét.

Az apostoli levél szerint a Biblia nem történeti könyvek, sem pedig időrendi események gyűjteménye, hanem teljes egészében az ember átfogó üdvösségére irányul. A könyvek tagadhatatlan történetisége nem feledtetheti ezt az elsődleges célra irányultságot, vagyis az üdvösségünket. A Bibliában minden erre irányul és az üdvösség történeteként mutatkozik meg, amelyben Isten beszél és cselekszik.

(Folytatás a 2. oldalon)

TARTSUNK ÖSSZE

Írta: Cserháti Ferenc püspök

Az MKPK külföldi magyar lelkipásztori szolgálatért felelős püspökének 14. körlevele a külföldön élő magyar, illetve magyarul beszélő hívekhez és lelkipásztorokhoz, 2019 karácsonyán

Főtisztelendő Paptestvérek! Kedves Magyar Testvéreim!

Idén nyáron a Magyar Országgyűlés a nemzeti összetartozás évének nyilvánította 2020-at, a tiranoni békediktátum 100. évfordulóját. Célja: az országhatárokon átívelő magyar egység megerősítése és egy új közép-európai együttműködés megteremtése a térség minden állama, nemzete és nemzeti közössége hasznára.

A soron következő budapesti Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus 2020-ban ugyancsak meghívás a közösség építésére: fogjunk össze Istennel és fogjunk össze egymással. Ez a program elsősorban az Isten egyetemes üdvözítő tervének a megvalósítására szólít, ugyanakkor egyszerre meghívás mind a hívő, mind a magyar közösségek építésére is. Az Eucharisziában köztünk élő Urat nem azért állítjuk a Kongresszus középpontjába, „*hogy ezzel erősítsük különállásunkat és bezárkózásunkat. Sokkal inkább azért, hogy felülemelkedjünk az elválasztó akadályokon*” és figyelmünket az üdvösség egyetemes szentségére, az egység jelére és eszközére, az Egyházra és a benne élő Jézus Krisztusra, „*a Csofaldatos Tanácsadóra, az Erős Istenre, az Örök Atyára és a Béke Fejedelmére*”

(vö. Iz 9, 5) irányítsuk. Igazi egység egy népen belül, az emberek és a nemzetek között nem is valósulhat meg másképpen, csak Őbenne gyökerezve. Szent II. János Pál pápa buzdítása ezért ma is időszzerű: „*Ne féljete! Nyissátok meg, sőt tárjátok ki Krisztus előtt a kapukat! Nyissátok meg az ő üdvözítő hatalma előtt az államhatárokat, a gazdasági és politikai rendszerek határait, a kultúra, a fejlődés és a civilizáció széles mezőinek korlátait. Ne féljete!*” (vö. NEK Pápai Bizottsága, Minden forrásom belőled fakad, Budapest, 2019, 74–79.; MK, 2018. október 22.).

A magyar közösség építéséből a Nyugaton élő külföldi magyarság sem maradhat ki. Nekünk külföldön is jogunk és hazafias kötelességünk, hogy ragaszkodjunk gyökereinkhez, saját anyanyelvünkhöz, saját kultúránkhöz és mindezek oltalmazásához, „*ideértve a nyelvhez, a vallási meggyőződéshez és a valóságokhoz való jogot is*”; ideértve azt is, „*hogy [...] gondoskodhassunk a fiatal nemzedékek megfelelő neveléséről*”, kizárva természetesen bármely alapvető emberi jog és bármelyik befogadó ország rendjének megsértését.

(Folytatás a 2. oldalon)

KOVÁCS GERGELY A GYULAFEHÉRVÁRI FŐEGYHÁZMEGYE ÚJ KINEVEZETT ÉRSEKE

Miután Ferenc pápa elfogadta Jakubinyi György-Miklós gyulafehérvári érsek és Tamás József segédpüspök lemondását, 2019. december 24-én Ft. Msgr. Dr. Kovács Gergely pápai káplánt, a Kultúra Pápai Tanácsának eddigi irodavezetőjét nevezte ki a Gyulafehérvári Főegyházmegye új érsekévé.

Kovács Gergely 1968. július 21-én született Kézdivásárhelyen. Az általános és a középiskolát szülővárosában végezte. Teológiai tanulmányait 1987-ben kezdte meg a gyulafehérvári szemináriumban, három év múltán, 1990-től pedig Rómában folytatta. A Collegium Germanicum et Hungaricum növendékeként előbb a Gregorianán (Pápai Gergely Egyetemen) tanult, ahol 1992-ben bakkalaureátusi fokozatot szerzett. 1992-től a Lateráni Pápai Egyetem posztgraduális képzésén vett részt és azt 1994-ben kánonjogi licenciátussal zárta. Időközben, 1993. július 3-án szülővárosában Bálint Lajos érsek a Gyulafehérvári Főegyházmegye számára pappá szentelte. 1994 és 1996 között a Pápai Gergely egyetemen tanult tovább és ugyancsak kánonjogból 1996-ban doktori fokozatot szerzett. Ezzel párhuzamosan 1995–1996 között a Gregorianán jogtudományt hallgatott.

1996-tól egy évig Marosvásárhelyen a Keresztelő Szent János-plébánián szolgált segédlelkészként, majd 1997 augusztusában előjárója visszaküldte Rómába: Gergely atya a Kultúra Pápai Tanácsában – a Vatikán kulturális minisztériumában – kezdett el a német nyelvtérlet és Közép-Kelet Európa kulturális ügyeinek intézőjeként dolgozni; ugyanitt 2007-ben kinevezték irodavezetővé.

Kovács Gergely

Több szentszéki és más intézmény munkatársaként is tevékenykedett: 1998 óta főszerkesztője volt a *Cultura e Fede (Hit és Kultúra)* című folyóiratnak; 1998–2012 között az el nem hált házasságok ügyeinek kötelékvdője az Istentiszteleti és Szentségi Kongregációnál, 2012 óta pedig az el nem hált házasságok ügyeinek bírója a Rota Romana Bíróságnál. 2002–2007 között a római Szent István Alapítvány tagja; 2007 óta a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia fenntartásában lévő római Pápai Magyar Intézet Vigilancia (ellenőrző) Bizottságának tagja.

(Folytatás a 2. oldalon)

IMAHÉT A KRISZTUS-HÍVŐK EGYSÉGÉÉRT

Veres András és Steinbach József püspökök köszöntőszavai

„...nem mindennapi emberséget tanúsítottak irántunk...” (ApCsel 28,2) „...igen emberségesen bántak velünk...” (ApCsel 28,2) – ezzel a mottóval hívják az egyházak közös imádságra a különféle felekezetekhez tartozó keresztényeket a 2020. január 19–26. között esedékes ökumenikus imahétre. Az alábbiakban az alkalomra összeállított magyar nyelvű kiadvány bevezető-gondolatait idézzük.

„A 2020. évi ökumenikus imahét anyagát a máltai keresztények készítették. Málta a Földközi-tenger szigetállama, amelyet minden oldalról hatalmas víz vesz körül, így a hajóközlekedés egyik központja a Földközi-tengeren. Ezen a 316 négyzetkilométernyi – Budapestnél jóval kisebb – szárazföldön, azaz az állam területét alkotó szigeteken 430 ezer máltai polgár él. A szigetállam fővárosa Valletta s van nemzetközi repülőtere is. A lakosok a halászat mellett főleg a mezőgazdaságban kapnak munkát. Málta a Brit Nemzetközösség tagjaként 2004-ben az Európai Unióba is belépett. Az anyaszigethez tartozik a közeli Gozo szigete, amelynek területe 67 négyzetkilométer. Málta és Gozo keresztényei minden év február 10-én együtt ünneplik a hajótörött Pál apostol szigetre érkezését, a 2020-as imahéten pedig a világ krisztuskövetői a máltai keresztények-

kel együtt olvassák ennek a hajótörésnek a történetét.

Pál és útítársai a hajó személyzetével együtt Rómába tartottak a viharos tengeren. Az apostol még ebben a kritikus helyzetben is missziós lehetőséget látott. A megpróbáltatásban nem esett pánikba, nem csüggedt el, hanem tudta: Isten kezében van. Ott is Istenhez tartozik. Istennek szolgál. Istenben bíz. Meg volt győződve róla, hogy Istennek mindennel, ami történik, távlati terve vannak. Nem is titkolta ezt az apostol a sorstárai előtt, akik végül osztoznak Pállal a kenyéren is, a reménykedésben is. A máltai keresztény testvérek az isteni gondviselést hangsúlyozzák, amikor évente felidéznek Szent Pál hajótörésének történetét.

A Máltára akkor érkeztek hajótöröttek voltak. A Pált és hajótörött társait befogadó – akkor pogány – máltaiak ismerték a szeszélyes tenger életet kockáztató viharait. Tisztában voltak az ak-

kori hajóépítés fogyatékoságaival is. Tudták, milyen kiszolgáltatott helyzetben van egy hajó a viharban a sziget közelében.

Megértjük a máltai keresztények helyzetét. Amióta Málta szigete lakott, mindenféle, a tengerrel kapcsolatos jelenségek részesei, átéltői voltak.

Ezen az imahéten fontos lenne tehát, hogy minden igehirdető gondoljon az imahét központi üzenetére és ez legyen iránymutatás embertársainkkal való kapcsolatunkban: „...nem mindennapi emberséget tanúsítottak irántunk...” (ApCsel 28,2).

Az, hogy Máltán ma keresztények élnek, azt jelzi, hogy a hajótörött Pál és útítársai elfogadták a lakosok vendégszeretét. Igyekeztek és tudtak is adni a máltaiaknak abból a hitből, reménységéből, Jézus Krisztus szeretetéből, amely őket hordozta. Ilyen kölcsönös lehetőség ma a keresztények ökümenéje.”

Dr. Veres András megyéspüspök,
a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia elnöke
Steinbach József református püspök,
a Magyarországi Egyházak Ökümenikus Tanácsának elnöke

IMASZÁNDÉK

Januárra

A világbéke előmozdításáért: Imádkozzunk, hogy a keresztények, a más vallások követői és minden jóakarató ember a békét és az igazságosságot mozdítsa elő a világban.

[...] A testvéri kötelék természetesen „magában foglalja a testvérek különbözőségét, amely annak ellenére jelen van, hogy születésükből adódóan kapcsolódnak egymáshoz, illetve egy természetük és a méltóságuk.” [2] A vallási sokszínűség ennek egy kifejezése; egy ilyen kontextusban sem az erőszakos uniformizálás, sem a mindent összehétközítő szinkretizmus nem lehet a megfelelő hozzáállás. Hívőként arra kaptunk meghívást, hogy az irgalmas Isten nevében odaadott lélekkel mozdítsuk elő minden ember méltóságát. Ő teremtett minket és az Ő nevében kell keresni a kiengesztelődést a konfliktusokban, és a testvéri összetartozást, amely a különbözőségeken is jelen van. Itt újra szeretném kihangsúlyozni a Katolikus Egyház meggyőződését: nem hivatkozhatunk Istenre, mindenki Atyjára őszinte szívvel, ha közben megtagadjuk a testvéri bánásmódot az embertársainktól, akiket Isten saját képére teremtett. [3]

Mindazonáltal különböző kérdésekkel kell szembesülnünk: hogyan gondoskodunk egymásról az emberi nem családjában? Hogyan tápláljuk a testvéri összetartozást hiteles módon, nem megmaradva elméleti szinten? Hogyan tud felülemelkedni a befogadó magatartás a saját csoporthoz tartozó kizárólagosságon? Röviden: hogyan válhatnak a vallások az elválasztás korlátai helyett a testvériség kialakulását segítő csatornákká? [...]

Nincs választás: vagy együtt építjük a jövőnket, vagy nem lesz jövő. Különösen a vallások nem mondhatnak le a hídépítés sürgető feladatáról, amely összeköti az embereket és a kultúrákat. Itt az idő, hogy a vallások aktívabb szerepet vállaljanak, és bátran, elszántan, de hivalkodás nélkül segítsenek az emberiség családjának, hogy el tudják mélyíteni a kiengesztelődés képességét, hogy megtanuljanak bízni a reményben és hogy rátaláljanak a béke konkrét útjaira. [...]

A világvallások feladata egyben az is, hogy emlékeztessenek bennünket: a profitehség elorsvasztja a szívet, és azok a törvények, amelyek jelenleg uralják a piacot, mindent azonnal követelnek. Ez nem kedvez sem a találkozásnak, sem a párbeszédnek, sem a családoknak. Pedig ezek a területek az élet nélkülözhetetlen elemeit alkotják, amelyekhez idő és türelem szükséges.

A vallásoknak a szegények oldalán kell állniuk, a legkisebbek hangjává kell válniuk, akik testvérek, bátyák, öcsék, húgok és nővérek és nem statisztikai adatok csupán.

Őrszemként kell figyelniük a testvéri kötelék fenntartására a konfliktusok hálygában.

Éber figyelmeztető jellé kell válniuk az emberiség számára, nem pedig becsukni a szemüket az igazságtalanság láttán, és soha nem szabad beletörönniük a világban tapasztalható katasztrófákba.

Szerk.: Hiba György SJ

Forrás: Vallások közötti Találkozó, Apostoli utazás az Egyesült Arab Emírátsba, Ferenc pápa, 2019. február 4. Teljes üzenet: http://w2.vatican.va/content/francesco/en/speeches/2019/february/documents/pap_afrancesco_20190204_emiratiarabi-inc_ontrointerreligioso.html. © Copyright – Libreria Editrice Vaticana

EUCCHARISZTIA:

A SZERETET SZENTSÉGE (1.)

Az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus

P. Szabó Ferenc SJ sorozata

Hazánkban és világszerte nagy lendülettel folynak az előkészületek a 2020. szeptember 13-tól 20-ig Budapesten megrendezendő 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusra (NEK). Az eucharisztikus kongresszusok, több mint egy évszázad óta, arra emlékeztetnek bennünket, hogy az eucharisztia áll az Egyház életének középpontjában. A következő kongresszus témája: „Minden forrásom belőled fakad” (Zsolt 87,7).

2019. december 15-én, a Gaudete-vasárnapon délben a Szentatya a mise evangéliuma alapján az örömről és a kételyről mint az emberi élet velejáróiról elmélkedett. Hangsúlyozta, hogy Isten egész emberi valónkat akarja átjárni, Jézus azért jön, hogy gyógyítsa betegségeinket és az Ő örömét adja nekünk. Az Angelus után a pápa imát kért a 2020-as Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusért. Megismételte, amit 2018. november 10-én a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusok Pápai Bizottságához intézett beszédében mondott: „Imádkozunk, hogy a budapesti eucharisztikus esemény megújulási folyamatokat indítson el a keresztény közösségekben.”

A Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus (NEK) a katolikus Egyház rendszeresen megrendezett, világméretű eseménye, amelynek célja az Oltáriszentség megismerésének és tisztelésének elmélyítése. A négyévenként más-más helyszínen (országban) meghirdetett kongresszusnak előre kijelölt címe/témája van, amelyre az előkészületek során előadásokat, ismeretterjesztő összejöveteleket, szentségimádásokat tartanak.

Az Eucharisztikus Kongresszusok indulásakor, a 19. század végén a hangsúlyt a körmenetekre és a szentségimádásokra, nyilvános ünneplésekre helyezték. Úgy tűnik, a világkongresszusok újabban nemcsak ünnepelni akarják az Eucharisziát, hanem kellő előkészületekkel elmélyíteni, személyesebbé tenni a szentségben való részvételt és a szentségimádást. Napjainkban – főpásztoraink szándéka szerint – templomainkban

a hívek a szentmisék végén azért imádkoznak – a Szentatya szándéka szerint – „hogy a budapesti eucharisztikus esemény megújulási folyamatokat indítson el a keresztény közösségekben”.

Az 51. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszust 2016. január 24–31. között a Fülöp-szigeteki Cebuban tartották; itt jelentette be Ferenc pápa, hogy az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus helyszíne 2020 szeptemberében Budapest lesz.

Itt emlékeztetnek arra, hogy 1938-ban Budapesten rendezték meg a 34. Eucharisztikus Világkongresszust. Ezt a kongresszust óriási szervezőmunka előzte meg, a hazai szervezők demonstrálni akarták, hogy a külpolitikailag és gazdaságilag is bezárt Magyarország képes „világra szólóan” megrendezni az eseményt. Az 1938. május 25–29. között lezajlott istentiszteletek, ünnepségek, kongresszusi ülések és körmenetek a Magyar Katolikus Egyház erejét és a világegyházzal való egységét kívánták bizonyítani. A pápa legátusa aki XII. Pius néven lett pápa. A résztvevők többsége úgy vélte: a budapesti ünnepségek a lelki élet elmélyítése mellett politikailag a német náciizmus ellen irányulnak. Mindez olyan jól érzékelhető volt, hogy Hitler megtiltotta a német katolikusok részvételét. Az önmagában is hatalmas ívű nemzetközi eseményt összekapcsolták egy nagy hazai ünnepségsorozattal, amely az 1930-as években erőteljesen megnyilvánuló Szent István-kultusz betetőzéseként a szenté avatott király 900. évfordulóját volt hivatott megünnepelni.

(Folytatjuk)

ISTEN SZAVA...

(Folytatás az 1. oldalról)

Éppen az üdvösség céljának elérése érdekében a Szentlélek alakítja át az emberi szót Isten Szavává, amely szerep ennél fogva alapvető jellegű. A Szentlélek szerepe nélkül könnyen kap fundamentalista magyarázatot, amitől távol kell maradni, ahogy az Apostol is emlékeztet: „A betű öl, a Lélek él” (2Kor 3,6). A Szentírást ugyanazzal a lelkiülettel kell értelmezni, mint ahogy megírták. Jézus Krisztussal a Kinyilatkoztatás beteljesedett, de a Szentlélek tovább folytatja a tevékenységét, továbbra is sugalmazza az Egyházat a Szentírás tanításában.

Végül Ferenc pápa apostoli levelében a Megtestesülés tényét figyelembe véve hangsúlyozza, hogy nem lehet semmiféleképpen elkülöníteni a Szentírást és a Hagymányt, mert azok együtt alkotják a Kinyilatkoztatás egyetlen forrását. Amikor a Szentírást a Szentlélekben olvassuk, ahogy azt írták, akkor az mindig új és tápláló marad. Segít abban, hogy kilépjünk az önzésünkből a megosztás és a szolidaritás útjára. Ehhez kérte Ferenc pápa Szűz Mária segítségét Isten Szava befogadásának a zárandokútján.

(Forrás: vaticannews.va)

KOVÁCS GERGELY...

(Folytatás az 1. oldalról)

2008 óta bíró a Kléruskongregációnál. 2012 óta a firenzei magyarok lelkipásztora. Ugyancsak 2012 óta Márton Áron püspök, 2016 és 2019 között Hám János püspök, 2017 óta pedig Bódi M. Magdolna boldoggá avatási ügyének posztulátora. 2019. november 25-én kinevezték a Hittani Kongregáció azon bizottságába, amely a házasságok hit javára történő felbontásának eljárásait vizsgálja ki. A Szentatya 2000. július 24-től pápai káplán címet adományozott számára.

Kovács Gergely püspökké szenteléséig és beiktatásáig Jakubinyi György nyugalmazott érsek apostoli kormányzóként vezeti a Gyulaféhérvári Főegyházmegyét.

A kinevezett érseknek szerkesztőségünk és olvasóink nevében szeretettel gratulálunk és szolgálatához a Jóisten áldását kérjük! (Szerk.)

**ISTENTŐL MEGÁLDOTT
BOLDOG ÚJ ÉVET KÍVÁN OLVASÓINK
AZ ÉLETÜNK!**

TARTSUNK ÖSSZE

(Folytatás az 1. oldalról)

Híszén az egyházi tanítóhivatal megfogalmazása szerint: „A kisebbségeknek kötelességeket is teljesíteniük kell, ezek között elsőként azt, hogy közreműködjenek azon állam jólétének megteremtésében, amelynek keretében élnek” (Vö. Az egyház társadalmi tanításának kompendiuma, Budapest, 2007, 387, illetve 157.).

Ebben az évben bizonyára világszerte sok szép ünnepséget és megemlékezést tartunk a nemzeti összetartozás jegyében. Szép számmal lesznek azok is, akik az Eucharisziában, a keresztény élet és az egyház küldetésének forrásában keresik a Krisztusban megvalósuló egységet Istennel és embertársaikkal, amely sohasem szünteti meg, hanem sokkal inkább megmennyíti a nemzeti közösségeket.

Az isteni sugallatok, ötletek, ajánlások hatékonysága azonban mindig megkívánja az ember együttműködését Istennel és az Ő kegyelmével, ami esetünkben azt jelenti, hogy Isten senkit sem üdvözít akarata ellenére, nem erőszakolja rá magát senkire, közösséget sem hoz létre az emberi akarat és közreműködés ellenére. Ezzel főleg azt akarom hangsúlyozni, hogy az egység, az összetartozás megvalósításában szükség van saját közreműködésünkre, saját akaratunkra, saját elkötelezettségünkre, ami tevékeny részvételt jelent a közösségépítés munkálataiban azon a területen és körülmények között, ahová a Gondviselés sodort minket. Mindebből következik, hogy az év során hiába lesznek szép előadásaink, ünnepségeink a magyar összetartozás érdekében – legyenek; hiába hallgatunk mególy magasztos értékeket az Eucharisztia közösségteremtő és éltető erejéről, az Élet Kenyeréről – keressük az ilyen alkalmakat és éljük a kínáló lehetőségekkel; sőt, folytatom: hiába fogunk elidőzni egy-két órát csendes elmélkedésben a legméltóságosabb Oltárizsás elött, fáradozásunk mégis hasztalanná válik, ha nem táplálkozunk az égből alászállott szent kenyérrel, megfedkezünk „Vándorlásunk Társáról” és barátairól, a keresztény testvériségről, szeretetközösségeink építéséről, az összetartásról és ennek tudatos ápolásáról, mert az együttműködés hiányában szétszéledünk, mint a hulló falevelek, és felszívódunk, akár csak egy vízcsepp a népek tengerében. A hívőknek minden esetre követendő cél marad „a személyek közötti közösségi kapcsolatok ápolása és megvalósítása” (Uo, 392), mert ezek nélkül nincs sem Istennel, sem egymással egyesítő szeretetközösség. Az Eucharisztia közösségi ünneplése mindig erősíti a közösséget, hiszen „az

Eucharisztia megteremt a communiót és nevel a communióra” (Ecclesia de Europa, 40). Szépen írja Szent Pál, amikor az Eucharisztia egységesítő erejére hivatkozik: „És a kenyér, amelyet megtörünk, nemde a Krisztus testében való részese-dés? Mi ugyanis sokan egy kenyér, egy test vagyunk, mivel mindnyájan egy kenyérből részesülünk” (1Kor 10,16–17). „A széthúzás csíráival – melyek a mindennapos tapasztalat szerint nagyon jelen vannak az emberiségben a bűn miatt – szemben áll Krisztus testének egységesítő ereje. Az Eucharisztia éppen ezért, miközben építi az Egyházat, közösséget teremt az emberek között” (Ecclesia de Eucharistia, 23–24). Erre utal a Magyarok kenyere is, amely sok (15) millió felajánlott búzaszeméből készül és szépen kifejezi a magyar nemzet összetartozását.

Mi külföldön sem feledhetjük el, hogy „az ember nemcsak mint egyén éli a maga életét, hanem mint egyháznak, nemzetének, az egyetemes emberi közösségnek a tagja is, és hogy ebben a minőségében is vannak kötelességei, amelyeknek eleget kell tennie” (vö. NMKA Tájékoztatója, 1950. január, 6–8. o.). Napjainkban azt is többször halljuk, hogy az ember Isten akaratából születik valamely nemzet tagjaként, és ezért állapotbeli kötelességei is vannak az adott nemzett felé. Szent II. János Pál pápa írja: „Mindazonáltal úgy tűnik, hogy amiként a család, úgy a nemzet és a haza sem helyettesíthető valóságok. A katolikus társadalmi tanítás az ilyen társadalmi egységekről mint 'természetes' funkciókról beszél, ilyen módon utalva rá, hogy mind a család, mind a nemzet sajátos módon kötődik az emberi természethez, amelynek társadalmi dimenziója is van” (II. János Pál, Emlékezet és azonosság, Budapest, 2005, 73), s amelyet ápolni kell.

A nemzeti összetartozás éve alkalmából ismét felidézem az „1+1 Misszió” program célkitűzéseit. Nagyon örvendek, hogy ez a program szépen beindult és fejlődik. Köszönet illeti azokat a lelkes lelkipásztorokat, férfiakat és nőket, akik e program keretében időnként meglátogatják a nyugati diaszpórában élő magyar testvéreket, és segítik őket a hit szerinti életben: a hazulról kiutazó papok magyar szentmiséket, lelkinapokat tartanak, gyóntatnak és keresztelnek, mások szemléletformáló, kulturális, hitbuzgalmi előadásokkal igyekeznek elmélyíteni külföldön élő testvéreik hitét és vallásos életét. Köszönet illeti azokat is, akik külföldön szervezik ezt a hitéleti, hazafias, közösségépítő szolgálatot. Mindez programunk szerves részét képezi és annak anyagi támogatását is élvezzi, de a tenni-

való még rengeteg. A program szerint további és komoly erőfeszítéseket kell tennünk arra – és ehhez a támogatási lehetőség is megvan –, hogy akár a korábbi külföldi magyar Actio Catholica mintájára katolikus hitbuzgalmi és kulturális köröket szervezzünk, főleg azokon a helyeken, ahová magyar lelkipásztoraink csak ritkán jutnak el. Mindszenty József bíboros élharcosa volt a világi hívek nemes mozgalmának, és az 1956-os forradalom és szabadságharc végóráiban is a külföldi magyar Actio Catholica megszervezésére irányította P. Werenfried, a magyarok nagy barátja figyelmét, amikor az őt felkereste Budapesten (vö. Kerten találkozónak, PS, 1962. március, VIII. évf. 3. sz., 10. o.). Ezúttal magam is megismétlem, hogy a magyar identitás és kultúra megőrzésének nélkülözhetetlen része a közösségszervezés a diaszpórában. Közösségépítő, külföldi magyar hitbuzgalmi munkaközösségek, körök, csoportok, bázisok szervezése nélkül a diaszpórában alig tudok elképzelni egy jövőbeli kilátásokkal is rendelkező, marandó és hatékony hitéleti, szemléletformáló, tradíciómegtartó, identitás- és kultúramegőrző tevékenységet.

A diaszpórában elengedhetetlenül szükség van a hívő közösségek eleven magjára, amelynek tagjai aztán ki mernek lépni a névtelenség süllyesztőjéből és vállalják a „gyertyatartóra helyezett világosság”, a „hegyre épült város”, a világítótorony szerepét az idegenség tengerében viaskodó magyar keresztények körében. Talán a diaszpórára vonatkozóan is helytálló Szent II. János Pál pápa Hősök terén elhangzott buzdítása: „A nemzet csak akkor remélhet jobb jövőt, ha polgárai képesek közös erőfeszítéssel felelősséget vállalni a közjóért” (II. János Pál homíliája, Budapest, 1991. augusztus 20., 4. p.). Karl Rahner a közösségek „helyi megtestesüléséről” beszél ebben a vonatkozásban.

Fogjunk hát össze, Kedves Külföldön Élő Magyar Testvéreim és Honfitársaim, szervezkedjünk, alkossunk közösségépítő keresztény katolikus munkaközösségeket, köröket, egyleteket, egyházi csoportokat, családi fórumokat, bibliai és katekétikai csoportokat, egyházi énekkarokat, olyan eleven sejt- és bázisközösségeket, amelyekben képesek vagyunk arra, hogy továbbápoljuk és éljük hitünket, mindazt, ami összeköt szülőföldünkkel, hazánkkal, azzal az örökséggel, amelyet Szent István király alapozott meg, és amelyet őseink továbbgyarapítottak, védtek és ápoltak a Duna-Tisza táján, a Kárpát-medencében: keresztény hitünket, kulturánkat és édes anyanyel-

vünket. A közösség mindig megtartó erő, az idegenben is. Ezzel szemben egy mégoly szép és időnként elhangzó előadás publikuma is hamarosan szétrebben és szétszéled. Fogjunk hát össze külföldön is, az adott körülmények között, úgy, ahogy csak lehet, még akkor is, ha már papjaink sincsenek, és nem tudjuk, hogy meddig. A japán keresztények évszázadokon át pap nélkül is megőrizték és ápolták keresztény hitüket! Az első keresztények egyáltalán nem rendelkeztek sem templommal, se közösségi házzal, mégis összegyűltek, „egy volt a szívük-lelkük”, együtt imádkoztak, felolvasták az Írásokat, részt vettek „a kenyértörésben”, hát ha máshol ez nem ment, akkor éppen egy teremben, a Templom valamelyik oszlopcarnokában, „Salamon tornácán”, az „Ékes kapunál” (ApCsel 3) vagy egy-egy családnál, de a jézusi örökséget nem hagyták, ápolták, sőt hitüket másokkal is megosztották és toborozták a tanítványokat. S aztán jöhetett „a hazai” támogatás: „Amikor meghallották a Jeruzsálemben levő apostolok, hogy Szamaria befogadta Isten igéjét, elküldték hozzájuk Pétert és Jánost, akik el is mentek, és imádkoztak értük, hogy megkapják a Szentlelket” (ApCsel 8,14–15). Mi nem fáradhatunk bele tenni a jót, „mert ha kitarunk, annak idején aratni is fogunk. Amíg tehát időnk van, tegyünk jót mindenkivel, főképpen hittestvéreinkkel” (Gal 6,9–10). Senki se kívánja, hogy esetünkben is valóra váljon Izajás próféciája: „Még hatvanöt esztendő, és Efraimot úgy szétszórják, hogy nem lesz többé nép. Bizony, ha nem hisztek, nem maradtok meg” (Iz 7,8–9).

S aztán még egy nagyon fontos szívügyet szeretnék megosztani külföldi magyar Testvéreimmel: milyen szép és jó lenne, ha a külföldi magyar iskolákban és cserkészletben, a magyar egyházközösségekben és egyházi közösségekben ismét elnyerné méltó helyét a keresztény nevelés, a keresztény hit és erkölcs oktatása (vö. Mindszenty József, Kommunista arcélek, MA, 2019, 352. o.), mint ahogyan ez hazánkban és többfelé már szépen történik.

Végezetül újra megköszönöm a külföldi magyar Testvérek minden támogatását közös krisztusi küldetésünk szolgálatában, kívánok Mindenkinek jó felkészülést az Úr érkezésére, áldott, szent karácsonyi ünnepeket és boldog új évet.

Mindezek után pedig, Nagyasszonyunk, a Boldogságos Szűz Mária, Szent István király és a többi Magyar Szent közbenjárására, áldjon meg benneteket a mindenható Isten: az Atya, a Fiú és a Szentlélek. □

BUDAPESTEN TANÁCSKOZTAK A DIASZPÓRA KÜLDÖTTEI

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia Külföldi Magyar Lelekipásztori Szolgálat meghívására 2019. november 18–20. között a világ közel húsz országából mintegy negyven magyar lelkész és világi munkatárs vett részt azon a budapesti konferencián, amelyen válaszokat kerestek a közösségeiket érintő időszerű kérdésekre. A tanácskozást vezető Cserháti Ferenc püspök a megnyitón hangsúlyozta: megmaradásunk kulcsa a közösségépítés, és ezt jelentősen segítheti az 1 Plusz 1 Misszió program, a 2020-as nemzeti összetartozás éve és az Eucharisztikus Kongresszus. A budapesti belvárosi Szent Mihály-templomban bemutatott szentmisén vele concelebráltak mások mellett Majnek Antal munkács püspök és Tóth Tamás, az MKPK titkára is.

„Az Úr csónakjában nincs mit félnünk: evezünk bátran, azon még a pokol kapui sem vehetnek erőt. Isten ereje még a mai egyházellenes ideológiák tomboló

viharában is velünk van, éberem örökdió felettünk és biztos kézzel vezeti egyházát az örök célok felé” – fogalmazott köszöntőszavaiban Cserháti Ferenc püspök, majd homíliájában kifejtette: Jézus vizen járásának története azt üzeni, hogy az erős és szabadító Isten korunk szellemi, lelki és fizikai megpróbáltatásai között is képes kimenteni, megszabadítani, üdvözíteni az embert. Képes elmozdítani a holtpontonról a megfeneklett emberi kapcsolatokat, van ereje ahhoz, hogy békét teremtsen a haragosok között. Az elvilágiasodás ezen korszakában is gondoskodik övéiről, a külföldi magyar egyházi közösségekről is, csak éppen azt várja, hogy felismerjük Őt, ránk tehesse kezét, mint Péterre, és hajóba

szállhasson velünk – magyarázta a főpásztor. Beszédét így folytatta: „A mai evangélium arra emlékeztet, hogy az Úr a mi erős szabadító és megmentőnk. Benne kell bízunk: az Ő erejében. Nagy szükség van keresztények elkötelezett küzdelmére, iparkodására, de még inkább a megtérésre, Isten felismerésére

és dicsőítésére a hullámok között vergődő hajóban, az egyházközösségekben. Rendkívényeink irányuljanak a hit megerősítésére és a közösség építésre. Az Úr hajójában a tanítványok közösségének küzdelme csak az után lett sikeres, hogy felismerték az Urat és leborulva imádták Őt.” Legyünk tudatában annak, hogy

A diaszpóra közösségei hálásak az 1 Plusz 1 Misszió programért

nem mi, hanem az Úr vezet az egyházat, a mi külföldi magyar egyházi közösségeinket is, és mi valamennyien az Ő irányítása alatt szolgálunk – zárta szentbeszédét Cserháti Ferenc püspök. Másnap a konferencia napirendjén a küldöttek beszámolóit és előadások szerepeltek, este pedig a vendégek részt vettek a Szent Erzsébet Rózsája Díjátadó ünnepségen.

Varga Gabriella

HARMINCÖT ÉVES A GENFI 75. SZ. SÍK SÁNDOR CSERKÉSZCSAPAT

A névadójáról való megemlékezés egyúttal a csapat jubileumi ünnepe volt

Egész délutános cserkészfoglalkozással, irodalmi műsorral és a szentmisén hálaírással ünnepelte megalakulásának harmincötödik évfordulóját 2019. november 16–17-én a Genfi Magyar Kulturális Központban a 75. sz. Sík Sándor Cserkészcsapat. A Magyar Szórvány Napjához is kapcsolódó rendezvényt cserkészszülőknek szervezett kerekasztal-beszélgetés, valamint az elmúlt három és fél évtized fényképeiből, dokumentumaiból rendezett szemle is kísérte, mi több, Sík Sándorhoz fűződő közvetlen és szoros kötődések, aláírását hordozó eredeti iratok is felszínre kerültek a kétnapos eseményen.

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) Külföldi Magyar Lelkipásztori Szolgálat, a Genfi Magyar Katolikus Misszió, a Genfi Magyar Kulturális Központ és a genfi 75. sz. Sík Sándor Cserkészcsapat a neves papköltő és cserkészvezető születésének 130. évfordulója alkalmából Sík Sándor-émléknapot szervezett a Genfi Magyar Kulturális Központban 2019. november 16-án és 17-én. A program kapcsolódott a Magyar Szórvány Napjához is – mint ismert, a Magyar Országgyűlés 2015-ben Bethlen Gábor (1580–1629) erdélyi fejedelem születésének és halálának napját, november 15-ét a magyar szórvány napjává nyilvánította –, egyben a genfi 75. sz. Sík Sándor Cserkészcsapat ezzel a műsorral ünnepelte megalapításának 35. évfordulóját.

Szombaton délután a Genfi Magyar Kulturális Központ udvarán interaktív cserkész- és gyermekfoglalkozásokat vezetett a genfi és a svájci körzeti cserkészparancsnok, és ezzel egyidőben a könyvtárban már gyakorlott és leendő cserkészszülők tagtoborzás célzatú kerekasztal-beszélgetésen vettek részt Lengyel Bálint müncheni cserkésztsízt „*Mi fán terem a cserkészet?*” című, a cserkészet jelentőségét, felépítését és működését kellően részletező előadása mentén. Közben az esti előadásra érkező vendégek beletekinthettek az elmúlt három és fél évtized lenyomatát őrző fényképekbe, cserkésznaplókba és más dokumentumokba, melyeket a cserkészvezetők nagy gondtal és igazán szemléletesen helyeztek el egy kiállítópulton. A fotó- és iratanyag meglehetősen gazdag és sokszínű tevékenységéről nyújtott átfogó képet.

A program 17 órától zenés irodalmi műsorral folytatódott, amelyet Sipos Noémi, a Körösi Csoma Sándor Program ösztöndíjasának szavai vezettek fel és amelyekhez e sorok írójának az I Plusz I Misszió programot és az annak keretén belül szervezett Sík Sándor-émlékfelévet ismertető gondolatai kapcsolódtak. Ezt követően vonultak a színpadra a csapatuk jubileumát ünneplő, egykori és mai genfi magyar cserkészek, hogy meghallgassák Teleki Natasha alapító, cserkésztsízt visszatekintését az elmúlt harmincöt esztendőre s e mellett Sík Sándor költészetéről megfogalmazott gondolatait is megismerjék. Amint Natasha az alkalomra kiadott tájékoztatólapon is hangsúlyozta, Sík Sándor „*nagyszerű író és költő volt, több száz verséből rengeteg vált ismertté: a Cinege, a Megyeri hitvallás, Az acélember stb. Számos egyházi ének szövegét fordította, az általa összeállított egyházi énekeskönyvet ma is használják. Mindenkit meghódított, nemcsak azért, mert intelligens, tehetséges tanár, költő és pap volt, hanem mert szerető és szeretetre méltó, mindig derűs, lelkesedő és bátor személyiség volt. A gyermekeket tisztelte, önállóságra nevelte, játékkal és nótázással került közel hozzájuk, jó szívvel segített mindig rajtuk.*” Teleki Natasha méltatószavai után a csapat tagjai részleteket olvastak fel, illetve adtak elő a névadó költő *Megyeri hitvallás* című nagykölteményéből. A folytatásban Csádi Zoltán színész, rendező, a dunajvárosi Bartók Kamara-

Teleki Natasha cserkésztsízt derűs, lelkesedő és bátor személyiségként jellemezte Sík Sándort

színház igazgató-helyettese lépett a közönség elé és mutatta be verses-zenés műsorát. Csádi Zoltán kifejezetten a Sík Sándor-émlékfelévre szerkesztett és 2019. szeptember 14-én Bécsben a Pázmáneumban is nagy sikerrel bemutatott összeállításában elhangzott a neves papköltő *Ketten a Mesterrel, Hiszek, Ne félj!, Ments meg, Uram! és Te Deum* című verse, melyeket a művész dalokkal színesített. A szombati ünnepséget agapé és kötetlen beszélgetés zárta, melyen Igó-Kemenes Judit jóvoltából megtekinthettük édesapja, a budapesti piarista gimnázium egykori diákja, Zakar Jenő eredeti cserkésznaplóját és cserkészigazolványát, amelyen Sík Sándor aláírása áll.

Vasárnap délelőtt a genfi magyar katolikus közösség szentmisét ünnepelt, amelyet a Sümegről érkező Reisz Pál ferences szerzetes mutatott be. A szentmise kezdetén Igó-Kemenes Péter, a Genfi Magyar Katolikus Misszió elnöke szólt a jelenlévő közel hetven hívőhöz – akik között örömdetes sok kisgyermeket is láthatunk –, és ebben kitért hitvestársa édesapjának Sík Sándorhoz fűződő szoros cserkészi kötődésére is. Szavaiból idézünk: „*Kedves Emlékező Közösség! Ezen a hétvégén Sík Sándorra emlékezünk: a piarista szerzetes papra, a költőre, mélyen vallásos versek szerzőjére, és a cserkészvezetőre, akinek a két háború között kiemelkedő szerep jutott a magyarországi cserkészmozgalom elindításában. Tegnapi már volt részünk egy gazdag, verses és énekes, kulturális cserkészprogramban, ahol kidomborodott Sík Sándor élete, költészete és személyes hitvallása, ma pedig ezzel a szentmisével zárjuk a kétnapos megemlékezésünket. Mire is emlékezünk? Sík Sándor születésének 130-ik évfordulójára. 130 év egy fiatal szemében végtelenül nagy idő, szinte történelmi távlat, alig érzékelhető; nekünk, időseknek viszont még élő történelem, hiszen Sík Sándor egészen a hatvanas évekig fejtette ki nevelő hatását, még a sötét kommunista években is. Legyen szabad egy pillanatra személyes síkra tévednem. Én persze nem találkoztam Sík Sándorral – mégiscsak van közöttünk egy-két generáció –, de szüleim korosztálya igen, főképp, ha valaki fiatal korában cserkész volt. Példaként említem apómat, Judit édesapját, aki Sík Sándor csapatában, az ő vezetésével alatt volt fiatal cserkész; és egyébként Szerb Antal volt az őrsvezetője. Igen jól csengő nevek! És ezeknek a személyes kapcsolatoknak nyomait látjuk apósom fiatalkori naplójában, későbbi levelezéseiben. Így kapcsolódik össze a szüleink emlékei által egy régebbi és a mai generáció. Azt mondják a bölcsek, hogy egy személy ad-*

Gyerekeknek

TÉLIDŐBEN – FÉLIDŐBEN

Elkezdődött az új naptári év, s máris fontos feladatok állnak előttünk. Közeleg a félévi bizonyítványosztás. Neked hogy sikerült az első féléved az iskolában? Bármilyen osztályzatokat is kapsz, fontos tudni, hogy még csak félédben járunk. Ha kitűnőek a jegyeid, akkor sem szabad hátrahátrálni: év végéig folytatni kell a szorgalmas tanulást. Ha pedig kicsit rosszabbak az eredményeid, ne csüggedj: van még néhány hónapod a javításra!

Valamennyiünk életére igaz, hogy – akárcsak az iskolában – eljön a „bizonyítványosztás” ideje. S bizony sokan életük folyamán „rossz tanulók” voltak, ám a lehetőség mindig megvan, hogy javítsuk az elégtelen osztályzatokat, és végül kitűnő bizonyítványt, jutalmul pedig a mennyországot kapjuk. Ez nem csak ránk, hétköznapi emberekre igaz; talán nem is gondolnád, de még a legismertebb szenteknek is javítaniuk kellett „félévi bizonyítványukon”...

Szent Pál apostol, a későbbi nagy misszionárius, életének első felében tüzzel-vassal üldözte a keresztényeket, jelen volt az első vértanú, Szent István diakónus megkövezésénél is. Életének fordulópontja a megtérése volt, amikor Damaszkusz felé tartva megjelent számára Jézus, és ek-

kortól Pál buzgó keresztény lett, szerte a világban hirdette az Evangéliumot. Megtéréését ebben a hónapban, január 25-én ünnepli Egyházunk. Ő tehát ifjúként, a „tanév felénél” bukásra állt, ám végül kijavította a rossz jegyeket, és az „év végén” kitűnő bizonyítványt kapott – Istentől.

Hasonló életutat járt be egy másik szentünk, a korai kereszténység nagy alakja, Szent Ágoston. Fiatalon társaival kicsapongó életet élt, és tanulmányait is elhanyagolta. Tehát vele kapcsolatban is elmondható: nem kaphatott túl fényes „félévi bizonyítványt” a Jóistentől. Ám édesanyja, Szent Mónika kitartó imádsága és Milánó szent püspökének, Ambrosiusnak hatására, valamint egy isteni látomás által Ágoston megtért, a léha ifjúból igaz keresztény lett, Egyházunknak pedig az egyik legnagyobb hatású tanítója. Szent Ágoston is kijavította tehát az elégtelen „félévi bizonyítványát”.

Bízom benne, hogy a te jegyeid már most, félévkor is kiválóak lesznek. Ha mégsem, februártól törekedj arra még erősebben, hogy az év végére eltűnjenek a rossz osztályzatok, és mind az iskolában, mind a Jóistentől kitűnő bizonyítványt kapj!

Kovács Péter

MEGEMLEKÉZÉS BÉCSBEN

2019. szeptember 2-án, I. Szent István apostoli magyar király és katolikus hitvalló hagyományos ünnepén a bécsi minoriták templomában mintegy 200 hívő, 40 zenész, valamint 20 klerikus és oltárszolga kenyérszenteléssel záruló szentmisét ünnepelt a Szent Péter Papi Testvérület (FSSP) és Magyarország Ausztriai Diplomáciai Képviselői közös szervezésében. A főcelebráns és szónok P. Florian Grafl, a Testvérület bécsi házfőnöke, az Apostoli Nunciatúra munkatársa homíliájában a királyként és hitvallóként is marandókat alkotó Szent Istvánt méltatta. A szentmise végén Nagy Andor nagykövet díszcsokrot helyezett el a templom főoltára mellett álló Szent István-szobornál. A szűkebb körű fogadáson Bóta Zsolt, a nagykövetség első be-

osztottja emlékeztetett arra, hogy szeptember másodikán mi, magyarok egyúttal Buda oszmán uralom alóli felszabadulásának évfordulójáról is megemlékezünk, idén éppen 333. alkalommal. Ünnepi szavaiban Nagy Andor hangsúlyozta: nem kell szégyellnünk egyszerre magyarnak és kereszténynek vallani magunkat. Grafl atya kiemelte, hogy szeptember 2. megünneplése Bécsben, ha megszakításokkal is, de több mint háromszáz éve élő és megújuló hagyomány. A megszentelt új kenyeret a nagykövet és a házfőnök atya szegte meg. A szentmisén a Thomas Dolezal karnagy által vezetett Ars Musica együttes, a kenyérszégés ünnepén Pap Péter hegedű- és Finta Diána énekművész teljesített zenei szolgálatot.

(Halász Ferenc beszámolója alapján)

dig él, ameddig őrzik emlékét. A tegnapi gazdag kulturális programmal és a mai szentmisével erre törekszünk: ma is Sík Sándorról beszélünk és az ő egyházi énekeiből válogatunk, amelyek legtöbbjét jól ismerjük, máskor is énekeljük őket, de ma tudatosan a szerzőjükre emlékezve tesszük. Végezetül még egy szép Sík Sándor-költeményt is hallunk Csádi Zoltán előadásában. Végül legyen szabad közzétegyük a jelenlévő cserkészeknek és magyarországi vendégeinknek, akik velünk vannak és segítenek minket az emlékezésben!”

Szentbeszédét Reisz Pál atya ugyancsak Sík Sándor életének és munkásságának méltatására építette. Hangsúlyozta: az üldözöttség negyvenes évek végétől kezdődő időszakának Sík Sándor nagyon komoly tanúságtevője volt. Rendkívüli megpróbáltatásoknak volt kitéve és ez az egész életét beárnyékolta, de ő ilyen körülmények között is példamutató keresztény életet élt. Óriási szerepe volt a magyar ifjúság nevelésében, a cserkészalkotmány létrehozásában, annak keresztény gyökerei megfogalmazásában. Amíg lehetett, ez határozta meg a cserkészet életét és a mai cserkészet is ennek alapjain él – emelte ki a szentmise főcelebránsa és szónoka. Rámutatott: komolyan kell vennünk az evilági életet, mert ezzel alapozzuk meg az örök dicsőséget is. Sík Sándor erre jó példát mutat – tette hozzá. „*Bárcsak tanulnánk a verseiből*” – zárta beszédét Pál atya.

Amint arra köszöntőszavaiban Igó-Kemenes Péter is utalt, a szentmise énekeit Sík Sándor szerkesztéseiből és fordításaiból válogatták: az *Ó, Uram, nem vagyok én méltó, az Édes Jézus, neked élek* és az *Ez nagy szentség valóban* címűek hangzottak el. A szentmisén a 75. sz. Sík Sándor Cserkészcsapat több tagja is részt vett. A befejező áldás után e sorok írója néhány szóban a jövő évi Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusra irányította a figyelmet, részvételre buzdítva a genfi magyarokat és az ott élő más népcsoportok tagjait. Befejezésül Csádi Zoltán előadásában meghallgathattuk Sík Sándor *Ketten a Mesterrel* című versét, majd a közösség elénekelte a magyar himnuszt. Az ünnepi együttlét ezúttal is állófogadással zárult.

Távozóban a szakadatlanul szemerkélő esőben többen úgy érezhettük, ez alatt a két nap alatt kicsit – a magyar cserkészpedagógiát kidolgozó Sík Sándor jellemformálással kapcsolatos nézeteit kifejező jelmondat szavai szerint – „emberebb emberek” és „magyarabb magyarok” lettünk. Mert talán kicsit jobban megértettük a hitvallást, azt, hogy „*akit egyszer meglehelt a Lélek, / Annak mindegy-lom élet vagy halál: / Az él és áll és énekel és alkot, / Megyeren és Magyarországon, / Hét világrészen és a másvilágon.*”

El is határoztuk, hogy még inkább tanulni fogunk Sík Sándor verseiből.

Varga Gabriella

A VÁROS

A Város az ókori rómaiak számára Róma volt, amely mindennek a kezdetét jelentette: a város alapításától – ab urbe condita – számították a történelmi időt, és ez volt világ közepe is, hiszen „minden út Rómába vezet...” A város ugyanakkor nemcsak Rómát jelenti-jelentheti, hanem mindannyiunk számára azokat helyszíneket, ahol életünk fontos eseményei megestek velünk.

Vannak városaim nekem is – amelyeket személyes érintettség okán a magaméinak mondok, anélkül, hogy kisajátítanám őket. Ilyen (számomra is) Róma és Lisszabon, és persze Esztergom, ahol életem első tizenhét évét töltöttem.

És van még egy különösen fontos városom, ahol sokkal kevesebbet időztem – legfeljebb néhány órát csupán –, mégis úgy érkeztem ide mindig, mintha hazamennék. Pedig kevés, ugyanakkor mégis rengeteg emlékem van róla – Apától és Anyától... Igen, vannak az embernek örökölt emlékei.

Mindig meglevenednek ezek bennem, valahányszor Kassára visz az utam. Az első fotókon, amelyeket erről a városról láttam, egy fehér ruhás, fiatal, szép szőke nő alakja látszik a dóm, a Jakab palota, a Lőcsei ház, a premontrei templom, a színház előterében. Anya, tizenhét évesen.

Két interjú közötti szünetben sétáltam legutóbb is a belvárosban, ahová örökölt emlékeim kötnék. Kezemben ugyanaz az ismertetőfüzet, amelyet Anya kapott annak idején, rajta a Kassa felirat fölött Apa szép kézírásával az áll: „hív és vár...” Apa akkor, alig harmincévesen a városi közművek villamossági részlegének volt a vezetője, de diákéveit is itt töltötte, az akkor éppen cseh tan nyelvű intézményben. Körbejártam az 1872-től működő iskola hatalmas épületömbjét, jó pár név eszembe jutott még, amelyek viselőiről legfeljebb annyit tudok, miféle diáksínyekben vettek részt, és hogy meghaltak az orosz fronton, vagy őket is elűzték a háború után, vagy éppen maradtak, de villámgyorsan elfelejtettek magyarul, és nevékről lehullott az ékezet, ahogyan a város szülőtte, az ugyancsak idegenbe szakadt Márai Sándor írta versében.

Elsétáltam az egykori Kálvária utca felé, ahol szüleim a közös életüket kezdték. Aztán beültem a dómban padba, pontosan oda, ahol ők ültek annak idején a vasárnapi nagymisén. A családi hagyomány szerint itt súgta meg Anya az örömhírt, hogy már nem csak ketten vannak... Hátul, Júdás Tádé apostol szobránál egyelőre még megférnek egymás mellett a magyar és a szlovák nyelven hálát adó és segítséget kérő márványtáblácskák, de az utcán már csak elvétve hallatszik magyar szó – alig tíz kilométerre a magyar határtól.

Mindez arról jutott eszembe, hogy a minap régi fényképeket rendeztettem, és kezembe akadt egy színes képeslap. Rajta a kassai dóm, fölötté egy hatalmas szárnyas angyal, kezében kard és kettős kereszt, a lap alján a koronás magyar címer és a felirat: „1938. november 11. Kassa hazatért!” Nyolcvanegy éve, az első bécsi döntés következtében került vissza a Trianonban elszakított Felvidék döntően magyarul lakta része Magyarországhoz. Apa számára olyan jelentőséggel bírt ez a dátum, mint a Város alapítása az ókori rómaiaknak. Mert ez az ő városa. Volt. És rajta keresztül kicsit az enyém is.

Kipke Tamás

MAGYAR KIRÁLYI KÖVETSÉG MADRIDBAN

Méltatlanul keveset tudunk sok olyan honfitársunkról, akik a legnehezebb időkben is helytálltak – mondotta Magyarország madridi nagykövete, amikor bemutatta azt a két budapesti történész, Gyuricza Kata Sára és Gyuricza Péter által összeállított és a spanyol kultúra nemzetközi terjesztésével megbízott Cervantes Intézet gondozásában magyarul és spanyolul kiadott dokumentumkötetet, amely a spanyol fővárosban egészen 1969-ig létező magyar királyi követség történetét tárja az olvasók elé. Hogy 1949-ben ismét élettel telt meg a Madrid egyik legszebb sugárútján, a Casellanán még a húszas évek végén létesített magyar királyi diplomáciai kirendeltség, Marosy Ferencnek köszönhető, aki akkor is a Magyar Királyság diplomatája maradt, amikor az hivatalosan már nem is létezett. A második világháború végén szovjet megszállás alá került Magyarország, így a budapesti kormány is Moszkva elképzelései szerint alakította diplomáciai kapcsolatait. Nem ismerte el Franco tábornok Spanyolországát, ezért a madridi kormány is elrendelte budapesti követségének bezárását. Az utolsó, még a háború alatt kinevezett ügyvivő, Angel Sanz Briz – Raoul Walenberg svéd diplomatához hasonlóan – a nyilas terror idején százával mentette az üldözött zsidókat Budapesten, és ezért később Izraelben megkapta a Világ Igazai kitüntetését. Angel Sanz Briz távozását követően a

budapesti spanyol követség épületét a Párizsban székelő spanyol baloldali emigráns kormány küldöttei vették birtokukba, de a Madridban lévő elegáns magyar diplomáciai kirendeltség 1949-ig gazdátlan maradt, mert Franco ugyan kapcsolatban állt az 1945-ben Stockholmból érkezett Marosy Ferencsel, de csak azután vonhatták fel ismét az angolkás címerrel díszített piros-fehér-zöld lobogót a Casellana 42 alatti épületre, hogy az ibériai félszigeten gyakran megforduló Habsburg Ottó ezt kijárta a spanyol államfőnél. A budapesti kommunista kormány ugyan pár napon belül tiltakozott a Magyar Királyság követségének megnyitása ellen, de ezt Franco tábornok kormánya figyelmen kívül hagyta. Marosy Ferenc nem először képviselte hazáját a spanyol fővárosban: mint szakképzett diplomata 1930-ban érkezett Madridba, ahonnan két év múlva távozott, hogy Budapesten átvegye a külügyminisztérium sajtóosztályának vezetését. Kétféle nyelvtudásának köszönhetően szolgált még a román, a brit, a jugoszláv és a finn fővárosban is. Helsinkiből 1944-ben Stockholmba távozott, miután Finnország különbékét kötött a Szovjetunióval és addigi szövetségeseivel, így Magyarországgal fenn tartott kapcsolatának azonnali megszakítására kényszerült. Marosy pályafutása alatt sok olyan diplomatával és politikussal is kapcsolatban állt, akik 1949 után is, mint magyar

királyi követnek sok szívességet tudtak tenni. De legfőbb patrónusa mindvégig Habsburg Ottó maradt. Az ő kezdeményezésére lett Marosy Ferenc a washingtoni kormány támogatásával alakult emigráns-szervezet, a Magyar Nemzeti Bizottmány spanyolországi megbízottja. Néhány nappal a követség átvétele után Madrid alighanem legszebb templomában szentmisét mondott a Budapesti meghurcolt Mindszenty bíboros egy megsejtésére és ezen a misén a spanyol kormány számos tagja, valamint a vezetőréteg sok képviselője, no meg a helyi magyar kolónia is megjelent, ami nagy bizalommal töltötte el Marosy Ferencet. A diplomáciai képviselő megnyitásával egyidőben a Spanyol Rádió magyar nyelvű adást is indított, amely szintén a követ elnörsége alatt működött. Félhivatalos jellegével nem állt egyedül a magyar királyi követség: hasonló státusa volt Potocki grófnak, akit még a világháború alatt Londonba menekült lengyel kormány akkreditált Madridba, valamint a még a királyi Románia által kinevezett Dimitresco követ is. Marosy Ferenc már 76 éves volt, amikor a nemzetközi enyhülés magával hozta a hivatalos diplomáciai kapcsolat felvételét Budapest és Madrid között, aminek következtében nyugdíjba kényszerült és végérvényesen lekerült az angolkás magyar királyi címer a Casellana 42 bejáratáról.

Vincze András

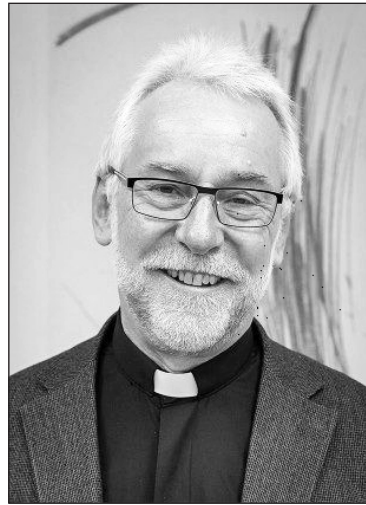
KÉT NYELVEN – EGYSZERŰEN

Ritkán szolgál örömmre a bécsi Die Presse, egykor kedves lapom. Most azonban érdekes interjút olvastam a közelmúltban kinevezett új gorklagenfurti püspöktől, Josef Marketz-től. A 64 éves, fiatalosan mosolygó lelkipásztor nem azzal kötötte le figyelmemet, hogy mindjárt az elején kiemelte a riporter Ferenc pápához hasonló egyszerűségét. Közölte, hogy nem fog beköltözni a püspöki székházba, továbbra is megfelel neki eddigi szerény lakása.

Talán még az sem meglepő, hogy a Szentatyához hasonlóan a fizikai és lelki szegénységben élők felé kíván fordulni elsősorban. Ez azt is jelenti, hogy egyszerű, közérthető nyelven kíván tanítani, beszélni, szót érteni az emberekkel.

Az igazi meglepetést az jelentette, amikor kiderült, hogy elődeitől eltérően számára nem probléma a kétnyelvűség. Félmillió egyházmegyéje (Karintia) ugyanis kétnyelvű, a déli határvidéken mintegy 14 ezer szlovén népesség él. Marketz püspök anyanyelve is szlovén.

Emlékezetem szerint 1882-ben történt, hogy Simor János hercegprímás, esztergomi bíboros érsek – a levéltár tanúsága szerint – arra kérte a pápát, ne olyan személyt nevezzen ki kassai püspöknek, aki nem tud szlovákul. Mert „nálunk az a hagyomány, hogy egyes népességű egyházmegyék főpásztorainak tudnia kell a többség nyelvén prédikálni is.”

A szlovén anyanyelvű püspök

Szót érteni, párbeszédet folytatni, az embereket igazán megbecsülni. Ahogyan igazán jól imádkozni csak anyanyelven tud az ember. Legalább két nyelven tanítani, prédikálni – a lelkipásztor és híveit gazdagabbá teszi. Egyszerű életvitelle sem teszi szegényebbé. Sőt!

Rosdy Pál

KÉKTÚRA

A National Geographic magazin szakemberei a 2020-ra leginkább ajánlott 25 utazási célpont közé sorolták a Magyarországot átszelő Országos Kéktúrát. Nagy megtiszteltetés, komoly elismerés ez. És ha már ők is ezt mondják, tényleg ideje lenne elindulni, bejárni ezt a körülbelül 1100 kilométer hosszú utat. Bár az időjárás-előrejelzés szerint van még egy kis időnk a felkészülésre, a túrabakancs fényesítésére, a térképek beszerzésére, vagy a telefonos applikáció telepítésére, a kéktúra ismereteink rendezésére.

Aki tavasszal elindul, hogy az Országos Kéktúra valamelyik szakaszát bejárja, az – kisebb-nagyobb eltérésekkel – az 1938-as Szent István vándorlás résztvevőinek nyomát követi. Eredetileg ugyanis szent királyunk halálának 900. évfordulója tiszteletére meghirdetett Szent István-év és a Magyar Turista Szövetség fennállásának 25 éves jubileuma alkalmából indultak el a turisták ezen az útvonalon. A nemzeti összetartozás érzésének erősítése érdekében szervezett „vándorlás” megnyitását 1938. március 20-án a nyugati határszélen, az irottkői kilátónál tartották. A keleti kezdőpont a Nagy-Milic, az ország legészelső hegycúcsa lett volna, de a hatóságok nem engedélyezték az országhatár megközelítését. Az indulás előtti ünnepeket Sátoraljaihely főterén tartották. Az ország két széléről indult vándorlás résztvevői Dobogókőnél találkoztak 1938. június 6-án, pünkösd hétfőjén. Itt Cholnoky Jenő a Magyar Turista Szövetség elnöke is fogadta a turistákat. A kiváló földrajtudós nagyon sokat tett a hazai turizmus fellendítéséért. Szakmai tudásának köszönhetően a legnagyobb elismeréssel nyilatkoztak róla tanítványai, kollégái és olvasói, akik ismerhették munkásságát, könyveit, melyekben megörökítette nagy utazásainak tapasztalatait Kinától az Adria-partvidékén át Amerikáig és tovább. Ezeket a könyveket szerencsére mi is olvashatjuk. Persze a legtöbbet, a legszebben Cholnoky is a magyar tájakról, és leginkább a Balatonról írt. Kedves tavunknál is érdemes lenne kicsit elidőznünk, de nem erre halad a kéktúra. Pedig milyen szép kék, máskor meg zöld a víz!

Hogy miért éppen kék a kéktúra? Nyilván az encián és a kék festék miatt. Feljegyezték, hogy először a Kinizsi Encián szakosztály turistái festették fel a kék jelzést Sümegtől a Nagy-Milicig. Most újabb kiterő következhet az encián (vagy tárnics) virágának színe: kéksége (vagy lilasága) kapcsán, csak ehhez is meg kell várnunk a tavaszt. Addig vitatkozhatnánk azon is, hogyan írjuk helyesen a túra nevét. De Balázs Géza nyelvész, aki maga is lelkes kéktúrázó, már megírta: „A kéktúra helyesírása korábban alkalmi jelzős szerkezet volt (kék túra vagy kék-túra), később javaslatomra, szakvéleményemre jelentésszerűtlen jellege miatt az egybeírását javasoltuk.”

A kéktúra ismertségének, népszerűségének nagyon jó tett Rockenbauer Pál és az 1979-ben készült Másfélmillió lépés Magyarországon című ismeretterjesztő filmsorozat. Hiába telt el azóta negyven év, ma is bennünk zeng a moldvai csángó népdalból lett főcímdal: „Indulj el egy úton, / én is egy másikon, / hol egymást találjuk, / egymásnak se szóljunk...”

A film után idézzük Rockenbauer Pált: „Bármilyen hosszú is egy természetfilm, bármilyen szép is egy kép, bármilyen csodás is egy-egy leírás, nem hiszünk azt, hogy ez pótolja a személyes élményt.”

Filip Gabriella

ZENÉS ÜNNEP PÁRIZSBAN

A Magyar Katolikus Misszió hívei Sík Sándorra emlékeztek

Sík Sándor születésének 130. évfordulója alkalmából a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia Külföldi Magyar Lelkipásztori Szolgálatát által az 1 Plusz 1 Misszió program keretében szervezett emlékfélév ötödik rendezvényét – Kastl, Bécs, London és Innsbruck után – 2019. november 3-án Párizsban a Magyar Katolikus Misszió kápolnájában tartották.

A kilencvenkét éves – 1927-ben alapított – Párizsi Magyar Katolikus Misszió-nak 2016 óta nincs állandó magyar lelkésze. A havonta egyszeri magyar szentmisét bemutató lelkipásztori szolgálatot kezdetben önréből oldották meg, többnyire Gonthiérné Romhányi Anna, a Gazdasági Tanács alelnöke meghívására érkeztek atyák Magyarországról egy-egy szentmisealkalomra. Utóbb a Külföldi Magyar Lelkipásztori Szolgálat Irodája igyekszik a közösség segítségére sietni: ez ideig kilenc alkalommal közvetített Párizsba miséző magyar lelkipásztort. Más esetekben Pierre Clermidy francia jezsuita szerzetes utazik el Marseilles-ből a francia fővárosba, hogy együtt ünnepelje a szentmiseáldozatot a magyar közösséggel. Pierre atya már korábban szívébe zárta a magyarokat, még a '90-es évek elején, amikor szeminaristaként több hónapot töltött Erdélyben, Kolozsvárott, majd onnan útja hosszabb időre Szegedre vezet. Megtanult magyarul, és azóta is örömmel tartja a kapcsolatot a magyarokkal. Az elmúlt két esztendőben mindig szívesen fogadta a párizsi magyar katolikus misszió meghívását, 2019. november 3-án is ő mutatta be a szentmisét, természetesen magyar nyelven. A hívek szívét most is megdobogtatta a kézi hímezésű, magyar motívumokkal díszített írásos stóla, amit a szentmisére magára öltött. Nagyon szép volt az olvasmányok és a hívek könyörgéseinek felhőtlen és gyerme-

kek általi tolmácsolása, miként az a meg-
lepetés is, amelyben a jelenlévőknek a szentáldozás végén volt részük: Hadady László nemzetközileg elismert oboaművész és az önkéntes alapon kántori szolgálatot teljesítő Víz Károly mérnök-zongoraművész csodálatos *Ave Mariát* adott elő. Hadady László korábban hosszú ideig Pierre Boulez zenekarában játszott, jelenleg önálló művészként hangversenyezik. Több CD-je is megjelent, a Bartók Rádió rendszeresen juttatja felvételeit. A művész a '80-as évektől Párizsban élt, ám tavaly végleg hazaköltözött Magyarországra családjával együtt. Víz Károly hobbi szinten művelti zongoraművészetét, és nyaranta részt vesz Budapesten a Master Class Akadémián, hogy tökéletesítse tudását. Liturgikus zenei szolgálatára mindig számíthat a francia fővárosban a magyar misszió.

A szentmisét követő kulturális műsort Gonthiérné Romhányi Anna nyitotta meg. Köszöntőszavaiban méltatta az 1 Plusz 1 Missziót, kitérve abban a program Párizsban nyújtott segítségére. E sorok írója ezt azzal egészítette ki, hogy a programot pontosan egy évvel azelőtt, 2018 novemberében indította el Cserháti Ferenc püspök azért, hogy az eszközök még szélesebb tárházával – szentmisealkalmakra és lelkigyakorlatokra lelkipásztorok közvetítésével,

hitoktatás támogatásával, liturgikus eszközök beszerzésével, előadások szervezésével, művészeti-kulturális programok közvetítésével és egyéb módokon támogassa a diaszpórában élő magyar katolikus közösségek anyanyelvi hitéletét, vallásgyakorlását. Ezt követően lépett a közönség elé Kovács Nóri énekes, dalszerző, Magyar Kultúraért-díjas és Nemzeti Értékként elismert előadóművész az alkalomra összeállított, mintegy háromnegyedórás, Sík Sándor szellemiségéhez

Kovács Nóri imákat is énekelt a Sík-versek között

és költészetéhez illeszkedő, a papköltő műveit is megidéző énekeltverses-zenés műsorával. Kovács Nóri kikutatta, hogy Sík Sándor eredeti népdalokra is írt versszövegeket, így például az *Elmegyek, elmegyek*, a *Regős ének* és a *Bujdosik az árva madár* címűekre, és a művésznő ezek köré építette előadását. A népdalokat és a népdalíratokat párban: előbb az eredeti változatokat, majd a Sík Sándor által átírt versváltozatokat adta elő, olykor citerán, máskor furulyán kísérve, igazán érdekes dologra hívva fel ezzel a figyelmet és rendkívül különleges jelle-

get kölcsönözve ezzel a műsornak. Ezúttal is elénekelt a *Csángó Miatyánkot*, a *Boldogasszony anyánkat* és más szakrális énekeket, s néhány magyarságdalt is becsempészett a műsorába, amelyekkel sokak szemébe könnyeket csalogtott...

Kovács Nóri műsorának befejeztével e sorok írója a közönség bevonásával olvasta fel Sík Sándor *Te Deum* című versét: a versszakokat záró „Hála legyen” szavakat a hívek minden esetben megismételték – és megismételte ezt Gonthiérné Romhányi Anna is, aki ezzel a két szóval köszönte meg az 1 Plusz 1 Misszió-nak azt, hogy a Párizsi Magyar Katolikus Missziót is megtisztelte a Sík Sándor-emlékfélév szívéhez szóló műsorával.

A közösségi teremben folytatódó közös ebéd és társalgás alatt Gonthiérné Romhányi Anna elmondta: a misszió fennállásának 92 évéből 89 éven át volt állandó magyar lelkészük s közöttük is Molnár Ottó jelenlegi gráci magyar plébános 23 éven keresztül teljesített náluk szolgálatot. 2016 szeptemberében óta nincs állandó papjuk – példaként említette, hogy Párizsban jelenleg 130 lengyel pap szolgál –, de a misszió tagjai nem mondtak le arról, hogy újra kinevezett plébánosuk legyen, aki közösséget kovácsool és összetartja azt, erre ugyanis csak helyben lakó lelkipásztor képes.

A francia főváros magyar katolikus közössége, nagy múltja, töretlen lelkesedése és szilárd elszántsága okán is, érdemes és méltó volna erre. Adja Isten, hogy vágyuk minél előbb teljesüljön!

V. G.

TARDOSKEDDEN ZÁRULT A SÍK SÁNDOR-EMLEKFÉLÉV

A költő nevét viselő cserkészcsapatok találkozójaival, szentmisével és erdélyi művészek kulturális műsorával ünnepeltek Felvidéken

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia Külföldi Magyar Lelkipásztori Szolgálatát és a tardoskeddi 60. sz. Sík Sándor Cserkészcsapat rendezte meg a neves piarista szerzetes, költő és cserkészlelki emlékére szervezett világméretű programsorozat záróeseményét 2019. november 23-án a felvidéki Tardoskedden. A szentmisét és kulturális gálaműsort magában foglaló, egész napos rendezvény egyúttal a Sík Sándor nevét viselő cserkészcsapatok találkozója is volt, amire korábban még sosem volt példa.

A program szentmisével kezdődött, amelyet, Michalovič Viliam plébános köszöntőszavaival, az erdélyi Marosszentgyörgyről érkező Baricz Lajos atya és a jelenleg Alsóbodokon szolgáló Puss Sándor jezsuita szerzetes mutatott be. Liturgikus zenei szolgálatával Lantos Borbély Katalin énekes, korábban a Kicsi Hang versenklő együttes, jelenleg a For You acapella zenekar tagja, a falu szülőtte lepte és örvendeztette meg a közösséget, aki maga is tagja volt a helyi cserkészcsapatnak és most az egykori csapattársak iránti tisztelettel és szeretettel vezérelve vett részt az eseményen.

„Az életünk tele van tragédiákkal, de Krisztus a mi királyunk; nem szabad feladnunk a reményt, a hitet és a szeretetet” – fogalmazott szentbeszédében Puss Sándor atya, utalva ezzel a tíz nappal korábban Nyitra közelében történt, tizenhárom halálos áldozatot követelő autóbalesetre. Végighordozva tekintetét a cserkészcsapatra, ezt kérte a hívektől: „Imádkozzunk azért, hogy fiataljaink megőrizzék tisztaságukat, egyszerűségüket; hogy tudjunk összefogni, kitartani a jóban és a szeretetben; a bajban pedig legyünk képesek segíteni egymásnak, mert nem tudjuk, mikor kinek lesz rá szüksége.”

A szentmisét a faluházban gálaműsor követte, amelyen elsőként Száraz Bernadett, a tardoskeddi 60. sz. Sík Sándor Cserkészcsapat parancsnoka szólta a jelenlévőkhöz. Kifejezte örömét azért, hogy a világ – Kastl, Bécs, London, Innsbruck,

Párizs, Genf – bejárása után a Sík Sándor-emlékfélév az ő községükben zárul, és azért is, mert az esemény rendkívüli és mindmáig példátlan alkalmat nyújtott arra, hogy három, Sík Sándor nevét viselő cserkészcsapat, a budapesti, a szombathelyi és a tardoskeddi találkozzék egymással és közös programban vegyen részt. A házigazda csapatparancsnok megemlégette azt is: felemelő érzés, hogy rendezvé-

Lehet, hogy valami elkezdődött?

nyük Kárpát-medencei szintre emelkedett azért, hogy erdélyi közreműködőket is köszönthetnek körükben.

Száraz Bernadett gondolatai után Tóth Marián, a település polgármestere vette át a szót. „Napjainkban mindennél fontosabb az erkölcsi és a hitbéli példamutatás. Ebben járt elől Sík Sándor, aki keresztény szellemiségben nevelte a fiatalokat és tanította meg őket arra, hogy az így kialakított értékrendet a társadalom javára fordítsák” – emelte ki a település első embere, és a cserkészcsapat

azt kívánta, hogy Sík Sándor eszmei világa, erkölcsi viselkedése legyen mindannyiuk számára példa.

A polgármester szavait követően igazán különleges pillanatok következtek: a három cserkészcsapat jelenlévő tagjai elénekelték közösen a cserkészindulót, amelynek szövegét Sík Sándor jegyzi, majd a csapatok egyenként léptek színpadra, hogy kicsit közelebből is bemutatkozzanak. A budapesti 2. sz. Sík Sándor Piarista Cserkészcsapat három tagja: Tirczka Sebestyén csapatparancsnok, Szalay Gergely és Györfi Márton őrsvetők történetekkel színesítve szóltak munkájukról és elhivatottságukról. A szombathelyi 51. sz. Sík Sándor Cser-

készcsapat tagjai közül elsőként Hamza István cserkésztestvér, az újjáalakuló cserkészcsapat első parancsnoka, a III. Nyugat-magyarországi Cserkészkerület volt elnöke tekintett vissza a távolabbi és a közelebbi múltba. Tóth Klára szombathelyi őrsvetető vázolta a csapat jelenlegi tevékenységét, azon belül is azt, hogy ők is Sík Sándor-évet tartanak: minden hónapban korosztályonként jelölnek ki feladatokat az őröknek Sík Sándor életének és munkásságának a feldolgozásához, például videóklip- vagy plakátkészítést a költő egy-egy verséhez. Végül, de nem utolsósorban a házigazda, a tardoskeddi 60. sz. Sík Sándor Cserkészcsapat tizenkilenc tagja lépett a színpadra, s miután a legkisebbek, Varga Viktória, Bíróczy Dóri és Takács Tamara előadták a csapat névadójának *A hajnal szerelmese* című versét, a tizenkilenc cserkész gitárkísérettel elénekelték az Ismerős Arcok *Nélküled* című, tiszteletbeli himnuszát magasodott dalát, alaposan meghatva és meg is énekelte ezzel a közönséget.

A dal lényegi mondanivalója – „Egy vérből valók vagyunk” – jegyében lépett

a közönség elé Baricz Lajos, az erdélyi Marosszentgyörgyön szolgáló papköltő és plébániájának Simon Kinga kántor által alapított és vezetett Szent Cecília Együttese. Ők ebben a pillanatban verses-zenés műsorukat még nem tudták elkezdni, kiderült ugyanis, hogy az együttes a megelőző napon, 2019. november 22-én, Szent Cecília napján ünnepelte megalakulásának tizenötödik évfordulóját, és e jubileum mellett a szervezők sem mentek el szó nélkül.

Meglepetés következett, nem is kicsi: mikrofonhoz lépett Kovács Nóri énekes, dalszerző, Magyar Kultúraért-díjas és Nemzeti Értékként elismert előadóművész, és ajkán felcsendült a *Sok születésnapokat vígan megélhess* kezdetű dal! Természetesen nem maradt el az ajándék sem, sőt Kovács Nóri ráadásaként még a *Csángó Miatyánkot* is elénekelték, az ünnepeltek és a közönség igen nagy öröme.

Baricz Lajos atya hihetetlen humorral mutatta be marosszentgyörgyi csapatukat és vezette fel saját verseit, amelyek közül nem kevesebb, mint tizenegyet kifejezetten a tardoskeddi esemény alkalmára írt. Verseket és gitáron-hegedűkön kísért énekszámok, többségükben megzenésített költemények váltakoztak az elkövetkező szűk egy órában, és a zárószavak, hála kifejezések után még mindig tartogatott a program valami egészen kedveset: befejezésül a teremben jelenlévők elénekelték együtt az *Erdő mellett estvéledtem* című magyar népdalt.

Az agapé után a társaság egy része visszatért a templomba és csatlakozott a világméretű szentségimádáshoz, majd együtt ünnepelt Baricz Lajos atyával az ő vasárnapelőesti szentmiséjén.

Ezen a napon Tardoskedden úgy érezhettük: Sík Sándor is mosolyog velünk az égből. Mosolyog örömeiben.

Varga Gabriella
(Fotó: Mészáros Imre)

MAGYAR NYELVŰ SZENTMISÉK AZ EURÓPAI DIASZPÓRÁBAN

ANGLIA:

London: Ft. Csicsó János főlelkész, Hungarian R.C. Chaplaincy, 62 Little Ealing Lane, London, W5 4EA, Tel./Fax: +44-20/8566-0271. E-mail: hungarian.chaplaincy@btinternet.com. Honlap: www.magyardokumentusok.co.uk; Facebookon a *Katolikus szentmisék Londonban* cím alatt. Misézohelyek: London, South Croydon, Bristol, Luton, Cambridge.

AUSZTRIA:

Bécs: Ft. Simon Ferenc esperes, főlelkész, Wiener Ungarische Kath. Gemeinde, Döblergasse 2/30b, A-1070 Wien, tel.: +43-1/526 49 72; fax: +43-1/526 49 72 25. E-mail: bmke@katolikus.at. Honlap: www.katolikus.at. Misézohelyek: Bécs, vasárnaponként 11.00-kor, Deutscherordenskirche, Singerstr. 7., Bécsújhely, Domplatz 1 (Szent Katalin-kápolna), minden hónap utolsó vasárnapján 17.00-kor. Baden, minden hónap második vasárnapján 16.30-kor, Leesdorfer Haupt Str. 74., 2500-Baden.

Bécs, Pázmáneum: Ft. Varga János rektor, 1090 Wien, Boltzmanngasse 14, tel.: +43-1/3191403-18. E-mail: collegiumpazmaneum@gmail.com. Honlap: www.pazmaneum.katolikus.hu. Előesti szentmise: szombatonként 17.00-kor.

Burgenland/Alsóőr: Kath. Pfarramt, A-7501 Unterwart 226, tel.: +43-3352/34108. Misézohelyek: Alsóőr, vasárnaponként 9.45-kor, Felsőőr, vasárnaponként 8.30-kor. Felsőpulya, hó 1. vasárnapján 8.45-kor. Alsópulya, hó 1. és 3. vasárnapján 18/19 órákor.

Eisenstadt/Kismarton: Ft. Pál László. Szentmise minden hó 3. vasárnapján 11.00-kor, Franziskaner Kirche, Haydngasse 31, A-7000 Eisenstadt. E-mail: laszlo.pal@martinus.at.

Graz: Msgr. Molnár Ottó, tel.: +43-316/68 21 2421, otto.molnar@laposte.net és Ft. Holló István, tel.: +43-676/8742 6711, istvan.hollo@graz-seckau.at. Szentmise minden vasárnap 17.00-kor. Kalvarienberg-Kirche, Kalvarienbergstr. 155., A-8020 Graz.

Innsbruck: Szentmise minden hónap 2. vasárnapján a Magyar Házban, Richard Wagner Str. 3. A-6020 Innsbruck. Érdeklődni: Wachsmuth Tünde, tuende.wachsmuth@gmx.at.

Linz: Ft. Szabó Ernő, Ungarnseelsorgezentrum d. Diözese Linz, Herrenstr. 2. A-4600 Wels, tel.: +43-732/341175, ernest.szabo@diocese-linz.at; Misézohelyek: Linz: minden hónap 1., 3. és 5. vasárnapján; Wels: 2. és 4. vasárnap.

Klagenfurt: Szentmise minden hónap utolsó vasárnapján 14.00-kor a Kapuziner Kirchében, Waaggasse 15, A-9020 Klagenfurt.

Salzburg: Szentmise havonta egyszer, 3. szombat 17.00-kor az orsolyita templomban, Aigner Str. 135., A-5061 Salzburg. Érdeklődni: Bohuny István, tel.: +43-699/8172-1232.

BELGIUM

Brüsszel: P. Havas István Sch.P., Mission Catholique Hongroise, Magyar Ház, szentmise minden vasárnap 10.30- és 18.00-kor. Rue de l'Arbre Bénit 123, 1050 Bruxelles. Tel.: +32-2/64 96-188, mobil: +32-487/614-063, e-mail: havas@piar.hu. Honlap: www.magyarhaz.be. További misézohelyek: Leuven, Hága/NL, Luxemburg.

Liège/Luxemburg: Ft. Dobai Sándor főlelkész, Hospitaalstraat 3 büs 8, 3600 Genk, Belgium, Telefon: +32/89-354-650. Misézohelyek: Liège, Verviers, Eupen, Huy, Genk, Eiden, Charleroi, Luxembourg város.

CSEHORSZÁG

Prága: Ft. Balga Zoltán, Belvárosi Szent Henrik Templom, Jindřiska 30., 110 00 Prága 1. Telefon: +420 734 688 656. E-mail: info@katolikus.cz. Honlap: www.katolikus.cz.

FRANCIAORSZÁG

Párizs: Mission Catholique Hongroise, 42, rue Albert Thomas, F-75010 Paris, tel.: +33-1/42-086170, fax: +33-1/42-067-155. E-mail: missioncatholique@orange.fr. Honlap: www.magyarmisszio.info

LENGYELORSZÁG

Varsó: minden hónap második vasárnapján 15.00-kor, Az Úr Mennybemenetele-templom (Kościół Wniebowstąpienia Pańskiego), Ursynów, al. Komisji Edukacji Narodowej 101. Metróval a Stoklosy állomásig, majd Varsó központja felé sétálni kb. 350 m-t.

NÉMETORSZÁG

Augsburgi Egyházmegye: Ft. Csibi Sándor, Ungarische Kath. Mission, Henisiusstr. 1., D-86152 Augsburg, tel.: +49-821/3166-8960 vagy +49-821/3166-8961. E-mail: iroda@augmis.de. Honlap: www.augmis.de, www.augsburgimisszio.de. Misézohelyek: Augsburg, Kempten, Neuburg a. D.

Bamberg-Eichstätt-Regensburgi Egyházmegye: Stemper Ferenc lisbergi plébános és Dankó István atya (Amberg). Szentmisék: Caritas Seniorenheim St. Josef-kápolnája, Giesbertstr. 65. És Nürnbergben kéthetente. Érdeklődni lehet: Lipicz Josef, Tel.: +49-1/763 803 3699.

Esseni Egyházmegye:

Ung. Kath. Mission, Fraziskaner Str. 69a, D-45139 Essen. Kölnben: tel./fax: +49-221/33 778 517. Misézohelyek: Duisburg, Essen.

Freiburgi érsekség:

Ft. Lovász Reinholdt plankstadti kooperátor, cím: Schwetzingen-Str. 32, D-68723 Plankstadt, havonta magyar szentmisét tart Mannheimben.

Berlini és Hamburgi Főegyházmegye, Hildesheimi és Osnabrücki Egyházmegye:

Hamburgban: Ft. Rasztovác Pál, Ungarische Katholische Mission, Bürgerweide 35, D-20535 Hamburg, tel.: +49-40/25 077 83. Misézohelyek: Berlin, Hamburg, Hannover, Kiel, Lübeck, Braunschweig, Bremen.

Kölni Főegyházmegye és Aachen:

Ft. Lukács József, Kath. Ungarnseelsorge Köln, Am Rinkenpfuhl 10, D-50676 Köln. E-mail: ungarnzentrum@netcologne.de; tel./fax: +49-221/33 778 517. Honlap: www.ungarnzentrum.de. Misézohelyek: Köln, Bonn, Düsseldorf, Wuppertal, Bergisch-Gladbach, Aachen.

Limburg-Fulda-Mainzi Egyházmegye

Ft. Takács Pál, Katholische Ungarische Gemeinde, Ludwig-Landmann-Str. 365, D-60487 Frankfurt. Tel.: +49-69/24 79 50 21, 069/24795022, fax: +49-69/9778-2684. E-mail: pal.takacs@magyar-katolikusok-frankfurt.de. Honlap: www.magyar-katolikusok-frankfurt.de. Misézohelyek: Frankfurt-Rödelheim, Mainz, Wiesbaden, Darmstadt, Giessen.

München-Freisingi Főegyházmegye:

Ft. Merka János, Magyar Katolikus Egyházközség – Ungarische Katholische Gemeinde, Oberföhringer Str. 40, D-81925 München. Tel.: +49-89/2137-4230, fax: +49-89/2137-4234. Ungarische-Gemeinde. muenchen@comuc.de; www.ungarische-mission.de Nyugdíjas kisegítő: Ft. Buchmüller István ny. plébános. Misézohelyek: München, Rosenheim, Erding, Ladshut, Bad Tölz.

Münster-Paderborn-Osnabrücki Egyházmegye:

Ft. Simon Péter, Münster Magyar Katolikus Misszió, Middelfeld 24, D-48157 Münster, tel.: +49-251/932-57-288. E-mail: ungarische-mission@bistum-muenster.de. Honlap: sites.google.com/site/magyar-katolikusmisszio, www.facebook.com/ungmis. Misézohelyek: Bielefeld, Hagen, Marl, Menden, Münster, Neukirchen-Vluyn, Osnabrück.

Passaui Egyházmegye:

Ft. Kovács János, D-84375 Kirchdorf am Inn, tel.: +49-85/712-332. Magyar Missio Passau. E-mail: info@magyar-missio-passau.de. Honlap: www.magyar-missio-passau.de.

Rottenburg-Stuttgarti Egyházmegye:

Ft. Dr. Tempfli Imre, Ungarische Katholische Gemeinde, Albert-Schäffle Str. 30, D-70186 Stuttgart, tel.: +49-711/236-9190, fax: +49-711/236-7393. E-mail: mission@stuttgarter-katolikusok.de. Honlap: www.stuttgarter-katolikusok.de. Ft. Merlász Tibor, Walfischgasse 17, D-89073 Ulm, tel.: +49-731/3996-6306, mobil: +49-1575-3701412, mtibor1960@gmail.com Misézohelyek: Stuttgart, Ulm, Balingen-Frommern, Biberach, Böblingen, Friedrichshafen, Eisingen, Heidenheim, Heilbronn-Horkheim, Ludwigsburg, Munderkingen, Reutlingen, Schwäbisch-Gmünd, Weingarten, Tuttlingen.

Würzburgi Egyházmegye:

Ft. Dr. Kocsik Endre, Domerschulstr. 2, D-97070 Würzburg. Tel.: +49-931/3866-2530, fax: +49-931/3866-2599. Misézohely: Würzburg.

NORVÉGIA

www.nufo.no/makao

OLASZORSZÁG

Róma: Mons. Dr. Németh László főlelkész, a római Szent István Ház igazgatója, Casa di Santo Stefano, Via del Casaleto, 481, I-00151 Roma, tel.: +39/06 6574 2834, mobil: +39/348 79 52 165, italiamissiohu@gmail.com. Misézohelyek: Róma – minden hó utolsó vasárnapján 10.30-kor, Chiesa Santa Maria del Suffragio (Via Giulia) – I-00186 Roma, kivéve július, augusztus) és a Szent Péter-bazilika Magyarok Nagyszonyakápolnájában minden kedden 8.00-kor. Milánó – minden hó első vasárnapján 16.00-kor, Szalézi oratorium (Via Copernico 9, kivéve jan., júl., aug., szept.). Magyar szentmisék helye: Bologna, Catania, Loreto, Padova, Palermo, Parma, Torino, Firenze.

SVÁJC

Zürich: Ft. Varga Péter, Röm. Katholische Ungarnmission, Winterthurer Str. 135, CH-8057 Zürich, tel.: +41-44/36 23 303. E-mail: peter.varga@mail.ch, iroda@magyarmisszio.hu. Misézohelyek: Zürich, Winterthur, Wetzikon- Uster, Schaffhausen, Frauenfeld.

Genf és Lausanne: Genfben minden hónap első és harmadik vasárnapján, 10:30 órákor, a Cointrin-i kápolnában, Chemin du Ruisseau 36, CH-1216 Cointrin GE; +41 22 791 04 58. Lausanneban a genfi vasárnapi szentmiséket megelőző szombat, 18:00 órákor, a Servan kápolnában, Chemin Eugene-Grasset 12, CH-1006 Lausanne; +41 76 483 73 94.

Bern: Ft. Pál István, Röm. Kath. Ungarnmission, Pf. 102, CH-3073 Gümligen, info@katolikus.ch; www.ungarnmission.ch.

Basel: Ft. Pál István, Röm. Kath. Ungarnmission, Binninger Str. 45, CH-4123 Allschwil; tel.: +41/7651-85440. Honlap: www.ungarnmission.ch. Szentmise: minden vasárnap 8.50-kor a Sacré Couer-templomban, Feierabendstr. 68.

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia külföldi magyar lelkipásztori szolgálatért felelős püspökének irodája: MKPK Külföldi Magyar Lelekipásztori Szolgálat, Dr. Cserhádi Ferenc püspök, H-1053 Budapest, Papnövelde utca 5-7., tel./fax: +36-1/266-4515, e-mail: cserhadi@katolikus.hu. Honlap: www.katolikus.hu/miserend

HÍREK – ESEMÉNYEK

A HUNGARY HELPS PROGRAM JÓSZOLGÁLATI NAGYKÖVETEI.

A Miniszterelnökség üldözött keresztények megsegítéséért és a Hungary Helps Program megvalósításáért felelős államtitkára, Azbej Tristan a Hungary Helps Program jószolgálati nagykövetévé nevezte ki Hölvényi György európai parlamenti képviselőt, Bőjte Csaba ferences és Sajgó Szabolcs jezsuita szerzetest. A két és fél éve működő Hungary Helps Program Szíriában, Irakban, Libanonban, Jordániában, Nigériában, Kongóban és Etiópiában közel 70 ezer ember megmaradását, illetve hazatérését segítette. A most kinevezett jószolgálati nagykövetek több éve részt vesznek ebben a munkában. A kormány most az kéri tőlük, hogy képviseljék az üldözött keresztények ügyét a nagyvilágban, igyekezzenek támogatókat szerezni és olyan partnereket találni, akikkel együtt tudják korunknak ezt a legnagyobb és egyben legelhagyhatatlanabb válságát enyhíteni. Hölvényi György a sajtótájékoztatón elmondta, hogy az üldözött keresztényeknek nyújtott segítség hivatkozhat a népek és vallások között, hiszen a magyar kormány által támogatott, keresztény alapítású és fenntartású kórházakban, iskolákban nemcsak keresztényeket, hanem muszlimokat is gyógyítanak, tanítanak. (MTI)

MAGYARORSZÁG VOLT A 100 BETLEHEM KIÁLLÍTÁS DÍSZVENDÉGE.

A december 7. és január 12. között megrendezett vatikáni 100 Betlehem kiállításon Magyarország volt a díszvendég. A tárlatot december 9-én Ferenc pápa is meglátogatta. Miközben Rino Fischella érsek körbevezette a kiállított jászlak között, a pápa elbeszélgetett a betlehemek készítőivel, a budapesti Kodály Zoltán Magyar Kórusiskola Sapszon Borbála vezette kamarakórusa pedig magyar karácsonyi énekeket adott elő. Ferenc pápa imát mondott és áldást adott az egybegyűltekre és köszöntötte a magyar küldöttséget. A kórus tagjainak, akik szaloncukorral ajándékozták meg őt, magyarul válaszolt: „Isten áldjon!” A X. Piusz teremben elhelyezett, a világ 30 országából érkező 130 betlehem közül 18 alkotás érkezett Magyarországról.

tett a betlehemek készítőivel, a budapesti Kodály Zoltán Magyar Kórusiskola Sapszon Borbála vezette kamarakórusa pedig magyar karácsonyi énekeket adott elő. Ferenc pápa imát mondott és áldást adott az egybegyűltekre és köszöntötte a magyar küldöttséget. A kórus tagjainak, akik szaloncukorral ajándékozták meg őt, magyarul válaszolt: „Isten áldjon!” A X. Piusz teremben elhelyezett, a világ 30 országából érkező 130 betlehem közül 18 alkotás érkezett Magyarországról.

EGYHÁZI VEZETŐKET FOGADOTT ÁDER JÁNOS.

A köztársasági elnök december 17-én fogadta a külhoni magyar egyházi vezetőket. A tiszteletükre adott ebéden köszönetet mondott nekik áldozatos munkájukért, és külön is megköszönte Pénzes János szabadkai püspöknek, a nyugalomba vonuló Jakubinyi György gyulafehérvári érseknek és Tamás József csíkszeredai segédpüspöknek a magyar közösségek érdekében végzett szolgálatát. „Azoknak pedig, akik tovább szolgálnak, sok erőt kívánok munkájukhoz, az árvák befogadásához, az elesettek támogatásához, a lelki és testi betegségek gyógyításához, a diákok neveléséhez, a családok és a közösségek megerősítéséhez szerte a Kárpát-medencében” – fogalmazott Áder János.

A köztársasági elnök december 18-án a magyarországi történelmi egyházak vezetőit fogadta adventi ebéden. Az ünnepségen Erdő Péter bíboros, prímás mondott asztali áldást. Beszédében Áder János hangsúlyozta: a magyarországi történelmi egyházak küldetése sosem csak a hívőknek, mindig, minden időben a nagyobb közösségnek is szól.”

(MTI, KEH)

KÖSZÖNJÜK EDDIGI MUNKÁJUKAT!

Köszönjük Cserhádi Ferenc esztergom-budapesti segédpüspök-főszerkesztőnek, Merka János müncheni plébános-lapkiadónak és a budapesti Szent Maximilian Kiadónak, személy szerint Czoborczy Bence felelős szerkesztőnek és munkaközösségének az *Életünk* újság elmúlt évek-évtizedekbeli megjelenése érdekében végzett szolgálatát!

Az újság továbbra is az európai magyar katolikusok lapja marad és változatlanul Cserhádi Ferenc, a külföldi magyarok lelkipásztori ellátásával megbízott főpásztor együttműködésével és erkölcsi támogatásával működik tovább. A lap a diaszpóra egyetlen nyomtatott magyar katolikus kiadványaként segíteni kívánja az 1 Plusz 1 Misszió program céljait is, attól kölcsönös partnerséget remélve.

Az új kiadó és szerkesztőség

ÚJ ELŐFIZETÉSHEZ AJÁNDÉK-CD!

Ha Ön eddig még nem volt az előfizetőnk, akkor rendelje meg most 2020-ra változatlan áron (20 EUR/év, 6000 HUF/év) az *Életünk* újságot és mi megajándékozunk Önt az *Egészen szép vagy, Mária – Csik-somlyói búcsús énekek, Mária-énekek* című CD-vel! (Bankszámlaszámainkat megtalálja az impresszumban!)

E-mailcím, amelyre nevét és postacímét várjuk: eletunkujstag@gmail.com

KÖSZÖNJÜK A TÁMOGATÁST!

Ludwig Poset: 5 EUR; Gality István: 10 EUR; Wurm-Erdős Elisabeth: 20 EUR; Prusák László: 15 EUR; Fehér Klára: 50 EUR; Kovács Magdolna: 10 EUR; Mocsári László: 20 EUR; Hugi István: 25 EUR; Lechli Mária és István: 5 EUR; Farnos Mária: 30 EUR; Dathem Ingeborg és Imre: 5 EUR; Bakai Elvira és József: 30 EUR; Ocsófszki Ella: 1000 HUF.

HIRDESSZEN AZ ÉLETÜNKBEN!

Apróhirdetés: Keret, fénykép nélkül: 30 HUF vagy 0,10 EUR/betű Keret: 3000 HUF vagy 10 EUR Fénykép: 6000 HUF vagy 20 EUR *Többszöri hirdetés esetén kedvezmény.*

Nagyhirdetés és PR-cikk: Teljes oldal: 300 e HUF vagy 1000 EUR Féloldal: 200 e HUF vagy 650 EUR Negyedoldal: 100 e HUF vagy 300 EUR *Többszöri hirdetés esetén kedvezmény.*

ÉLETÜNK

Az európai magyar katolikusok lapja

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

MISSZIÓ MÉDIA

Sz. Varga Gabriella e.v.

H-1165 Budapest, Zsemlekes út 25. A. I. 5.

Telefon: +36 70 635 7064

E-mail: eletunkujstag@gmail.com

Felelős kiadó és főszerkesztő: Varga Gabriella

Felelős szerkesztő: Vencser László

Szakértő-tanácsadó: Sajgó Szabolcs SJ

Munkatársak: Hiba György SJ, Kovács Péter, Szabó Ferenc SJ, Vincze András

ELŐFIZETÉS:

a helyi magyar lelkeségeken keresztül

vagy egyénileg

1 példány ára: 2 EUR / 600 HUF

Előfizetési ár egy évre: 20 EUR / 6000 HUF

Tengerentúlrá: USS 60/év

BANKSZÁMLÁINK:

Misszió Média

EUR

IBAN HU91 1176 3165 1835 9880 0000 0000

BIC/SWIFT: OTPVHUB

HUF

OTP Bank 11716008-22526564

IBAN HU03 1171 6008 2252 6564 0000 0000

BIC/SWIFT: OTPVHUB

Nyomdai előkészítés:

Szent Maximilian Kft.

H-1075 Budapest, Károlyi krt. 1.

Nyomtatás:

Micropress Kft.

H-3434 Mályi, Kistokaji út 5.

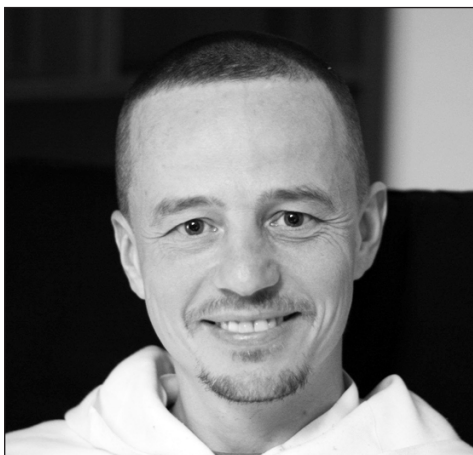
HÍREK – ESEMÉNYEK

Kitüntették Lukács József plébánost

A Kölnben és környékén élő magyar katolikus közösség összefogása érdekében végzett sokrétű tevékenysége, több évtizedes önzetlen szolgálata elismeréseként Magyarország köztársasági elnöke a Magyar Arany Érdemkereszt kitüntetés adományozta Lukács József plébánosnak. A rangos elismerést Szegner Balázs düsseldorfi magyar főkonzul adta át 2019. október 22-én a kitüntetettnek. A gyergyószentmiklósi születésű Lukács József 1998. január 1-je óta szolgálja a kölni egyházmegye területén élő magyarokat. Emellett a St. Aposteln német plébánia helyettes plébánosa is és 2000-től az essenai egyházmegye, 2001-től pedig az aacheni egyházmegye magyar híveinek az ellátása is az ő feladata. Kéthavonta a luxembourgi magyarok lelkipásztori ellátásába is besegít. A kitüntetéshez sok szeretettel gratulálunk!

Segédpüspököt kapott a Munkácsi Római Katolikus Egyházmegye

2019. november 11-én hirdették ki a munkácsi székesegyházban, hogy Ferenc pápa az egyházmegye segédpüspökévé nevezte ki Lucsok Péter Miklós domonkos szerzetest. Péter atya Munkácson született 1974. március 26-án és a domonkos rendbe való belépéséig, 1994-ig ott is élt, ismeri Kárpátalja történelmét, múltját, sajátosságait. Örökfogadalmat 2000-ben tett. Teológiai tanulmányait Lengyelországban, Krakóban végezte. 2003. június 24-én szentelte pappá Majnek Antal püspök a munkácsi székesegyházban; ezt követően Jaltán, Szentpétervárott, Csorkivban, Lembergben és Hmelnickben szolgált. 2018-ban lett a lembergi domonkos közösség elöljárója. Ismert lelkiíró és lelki gyakorlat-vezető. Magyar anyanyelvén kívül ukránul, szlovákul, oroszul, lengyelül és angolul is beszél. Majnek Antal püspök atya, aki huszonnégy éven keresztül egyedül végezte az egyházmegyében a főpásztori szolgálatot, ezekkel a gondolatokkal fogadta segédpüspökét: „Úgy látom, nagyon hasonlóak a céljaink, az életstílusunk; két koldulórend tagjai bizonyára megértik egymást. Lucsok Péter atya sok lelki gyakorlatot tartott Ukrajna-szerte, ez is bizonyítja, hogy imádságos, lelki ember, aki Jézus lelkületével igyekszik a Mennyei Atya irgalmas jóságát elvinni az emberekhez.” Lucsok Péter atyát 2019. december 10-én szentelték püspökké a munkácsi Szent Márton-székesegyházban.

Első díjat nyert a *Tekintetek* című film

A tizedik alkalommal megrendezett Mirabile Dictu Nemzetközi Katolikus Filmfesztivál legjobb rövidfilmnek járó díját nyerte el Rómában a *Tekintetek* című, az 1919-ben mártírhalált szenvedett szentendrei káplán, Kucsera Ferenc utolsó napját feldolgozó kisjátékfilm. Az alkotás 1919 júniusába vezeti vissza a nézőt, amikor két hívő – egyikük egy nyolcgyermekes családapa – elkérte a plébánián a templom kulcsát és a vörös veszedelemre félreverte a harangot. A Budapestről Szentendrére érkező Lenin-fiúknak Kucsera Ferenc nem adta ki a két harangozó nevét és a plébánosra sem hátrította a felelősséget. A tanácshatalom vörös katonái elhurcolták, kivallatták és kivégezték. A film ezt a napot mutatja be: amikor a hitvalló és a vallató szembesül egymással, amikor találkozik a szilárd pap és a sodródó vallató tekintete. A Médiatanács támogatásával, a Magyar Média Mecenatúra program keretében, a Kucsera-émlékéhez kapcsolódóan létrejött húszperces rövidfilmet Szentendrán forgatták, rendezője Balogh Ernő Zoltán, aki maga vehette át az Ezüst Hal-díjat Rómában a filmfesztivál 2019. november 28-i gálaestjén. A seregszemlén, amelyen eddig még sohasem nyert magyar film, 1600 versenyműből választotta ki a zsűri a legjobbakat. A vértanú káplánnak emléket állító kisjátékfilm főbb szerepeit Jászberényi Gábor, Sütő András és Horváth Károly alakítja, operatőr Halper Simon, zeneszerző Egerváry Dávid, producer Halper Dávid. Hazai bemutatóját 2019. december 1-jén este tartották a szentendrei Szent Péter és Pál-plébániatemplomban. *(MTI nyomán)*

Templombúcsú és szoboravatás Petrozsényban

Szent Borbála a tizenégy segítő szent egyike, a bányászok, tűzérkek, kohászok védőszentje; a dél-erdélyi, Zsilvölgyi Petrozsény római katolikus temploma is az ő védnöksége alatt áll. 2019. december 4-én a templom búcsúünnepét két szentmise keretében ülték meg: délből Miguel Maury Buendía pápai nuncius misézett, szentbeszédet a helyi születésű, Kolozsváron szolgálatot teljesítő Veres Stelian mondott, délután pedig a magyar nyelvű szentmisét Pál József Csaba temesvári megyéspüspök celebrálta, ígét Bátor Botond Hargitafüredről érkezett pálos szerzetes hirdette. Az ünnep fénypontja egy köztéri Szent Borbála-szobor leleplezése és megáldása volt. Kolozsi Tibor szobrászművész egy élet-erős és hitéért minden küzdelemre, áldozatra kész fiatal nőt álmodott meg és a szentre jellemző attribútumokkal ábrázolt: egyik kezében torony, a másikban kard – előbbibe zárva nevelte apja, hogy megóvja a külvilág hatásaitól, utóbbival fejezte le, mert a kereszténység felvételétől nem tudta megóvni. Az ünnepségen jelen volt Tiberiu Iacob-Ridzi polgármester és Soltész Miklós magyarországi egyházi és nemzetiségi kapcsolatokért felelős államtitkár. A magyar kormány 6,5 millió forinttal támogatta a szoborállítását, a talapzatot és a szobor környezetének kialakítását Petrozsény önkormányzata állta. Szász János plébános mindent megmozgatott a szép terv kivitelezése érdekében és az ünnepség minél magasabb megszervezéséért. Egy felújított óvodát és egy új játszótér is átadtak ezen a napon Petrozsényban. Soltész Miklós elmondta: a Szent Borbála-templomot, -plébániát és -közösségi házat a magyar kormány 21 millió forinttal támogatta, abból a megfontolásból, hogy a kis létszámú magyarságot első-sorban a templom tartja össze, a szoborállítás pedig erősíti a kereszténységet, az összetartást. *(Forrás: romkat.ro)*

HIRDETÉS

JELENTKEZZEN AZ EUCHARISZTIKUS KONGRESSZUSRA MÁR MOST!

Ez év szeptemberében Magyarország rendezi az igen sokszínű, minden korosztály lelki és kulturális igényeit kielégítő programsorozatot, a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszust (NEK), amely az egyik legfontosabb katolikus esemény lesz 2020-ban a világon. Az Eucharisztikus Kongresszus nem a szó legszorosabb értelmében vett kongresszus, sokkal inkább egy nagyszabású nemzetközi rendezvénysorozat, amely során a kenyér és a bor színe alatt jelen lévő Jézus Krisztust ünnepejük.

A résztvevők a rendezvény honlapján (<http://iec2020.hu>) keresztül regisztrálhatnak a többségükben ingyenes eseményekre. Az ingyenes regisztráció csupán amiatt fontos, hogy a névre szóló helyekhez biztosan hozzájussanak a részt venni vágyók.

Ajánlott, hogy az érdeklődők minél hamarabb létrehozzák saját fiókjukat a NEK online regisztrációs felületén. Ez nem jár semmilyen elköteleződéssel, ingyenes, és lehetővé teszi, hogy az érdeklődők minden lényeges információról időben értesülhessenek. Fiókot nyitni egyénileg és csoportosan lehetséges, világi és klerikus személyeknek egyaránt.

Azért is tanácsos mielőbb regisztrálni az online felületen, mert az érdeklődők a regisztrációs rendszeren keresztül tájékozódhatnak az utazási lehetőségekről, a szállás- és étkezésfoglalás, illetve igénylésének lehetőségéről.

A kongresszus programjai közül kiemelkedik a

- nyitőszentmise elsőáldozással a Puskás Ferenc Stadionban (szeptember 13., vasárnap, 15:00);

- a Forráspont ifjúsági est a Papp László Sportarénában (szeptember 18., péntek, 17:00);

- a „magyar” szentmise a Kossuth téren, valamint az azt követő eucharisztikus gyertyás körmenet a Hősök terén (szeptember 19., szombat, 17:00);

- zárószentmise a Hősök terén (szeptember 20., vasárnap, 11:00).

Ezek a programok természetesen ingyenesek, és már megnyílt a lehetőség a helybiztosításra. A Puskás Ferenc Stadionban minden résztvevőnek helyre szóló jegye lesz. A Kossuth téren, valamint a Hősök terén tartandó szentmisék esetében az ingyenes jegyek igénylői a szektorok feltöltésénél elsőbbséget élveznek majd, de ezen a két szentmisén regisztráció nélkül is van lehetőség a részvételre.

A háromnapos Teológiai Szimpóziumra (szeptember 10–12., Esztergom), amely megelőzi a Kongresszust, és a Hungexpón tartott ötnapos konferenciára (szeptember 14–18., Budapest) – vagy, ahogy sokan hívják, az „ötnapos lelki gyakorlatra” – is megvásárolhatók már a kedvező árú belépők. Az érdeklődők a NEK honlapján már megtalálhatják a Szimpózium és a konferencia programját is, megismerhetik a világ minden tájáról érkező vendégladókát. A sokakat érintő, általánosan felmerülő kérdésekre a „Gyakran Ismételt Kérdések” (GYIK) menüpontban válaszolnak a szervezők.

A Titkárság mindenkit kér a minél előbbi jelentkezésre, mert ezzel a szervezők munkáját segítik.